

Giới thiệu Một Đêm Nguy Hiểm: Cô Vợ Đất Giá Của Chủ Tịch

Giản Mạt không thể nào hiểu được tại sao bị anh trai hãm hại, lại dùng cách dễ tiện như vậy khiến cô mất đi trong sạch. Không dùng lại ở đó, cha cô bắt ngờ nhảy lầu chết, bệnh tim của mẹ cô tái phát...

Ngay lúc cô mất đi tất cả, người đó lại xuất hiện trước mặt cô, như một thiên thần.

Anh nói rằng anh chỉ cần một cô vợ biết nghe lời

Còn cô, cô chỉ cần tiền.

Cứ tự nhiên như vậy, Giản Mạt trở thành người vợ bí mật của cậu chủ nhà họ Cố ở Los Angeles.

Kết hôn hai năm, cô với cái danh vợ chính thức, vừa giúp anh làm ấm giường, thỉnh thoảng còn phải giải quyết tai tiếng của anh, xử lý kẻ thứ ba gây chuyện, đồng thời thỏa mãn anh.

Sống như vậy hai năm, cô dần dần đắm chìm vào trò chơi này...

Một lần ngoài ý muốn, cô mang thai, anh lại bắt ngờ công bố người bạn gái thần bí của mình trước công chúng.

Anh nói: “Cô ấy là người duy nhất mà cuộc đời này tôi muốn yêu thương. Giản Mạt, chúng ta ly hôn đi.”

Cô bình tĩnh cười, dứt khoát ký tên vào đơn ly hôn rồi rời đi, không hề có chút lưu luyến nào.

Chỉ là, tại sao sau khi ly hôn, người đàn ông này lại “chăm chỉ” xuất hiện trước mặt cô còn hơn cả trước đây, khiến cuộc sống của cô trở nên rối loạn, thậm chí...

Anh còn đuổi mấy người tán tỉnh cô?

Anh nói: “Ai bảo cái đêm mưa gió bão bùng đó em cưỡng bức anh? Chẳng lẽ em không định chịu trách nhiệm sao?”

Giản Mạt tức giận: “Cái đồ cầm thú đảo lộn trắng đen này!”

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Nguy Hiểm: Cô Vợ Đất Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1-1: Mất đi tất cả (1)

Đêm mưa to rào rào đổ xuống như muốn gột rửa tất cả mọi thứ, thỉnh thoảng có vài tia sét xuất hiện, kèm theo đó là tiếng sấm đĩnh tai nhức óc, khiến cả thế giới như bị bao phủ bởi một bầu không khí âm trầm đáng sợ.

Bên trong căn phòng tối tăm không có lấy một tia sáng, hai tấm rèm cửa dày cộm che khuất những tia sáng mỏng manh bên ngoài, khiến chúng không thể chiếu vào căn phòng VIP xa hoa.

Trên chiếc giường kingsize đẹp đẽ, hai cơ thể trần trụi quấn lấy nhau, cùng tiến hành loại vận động nguyên thủy nhất...

Thỉnh thoảng, âm thanh rên rỉ cùng hơi thở dồn dập vang lên, cả căn phòng nhiễm đầy cảnh xuân kiều diễm, khiến cho cả đêm mưa to đột nhiên trở nên đặc biệt đắm mị.

Giản Mạt cảm thấy cơ thể giống như đang bị đốt cháy, đầu óc cô mơ hồ không thể suy nghĩ, điều duy nhất mà cô có thể làm bây giờ chính là đắm chìm vào những cảm giác tê dại kích thích mà người đàn ông kia mang lại cho cô.

Tiếng thở dốc thô nặng của người đàn ông đan xen lẫn tiếng rên rỉ kiều mị của cô. Một đêm này, chính là biến cố lớn nhất trong cuộc đời của cô... Để rồi sau này, cô đã không tiếc bất cứ giá nào trả thù cho những mất mát của cô ngày hôm nay.

Tác dụng của thuốc không còn, toàn thân Giản Mạt đau đớn như vừa mới bị xe nghiền, chỉ hơi cử động đã có cảm giác cả cơ thể như muốn vỡ ra.

Hai bàn tay Giản Mạt từ từ nắm chặt tay, hàm răng cắn chặt môi. Sống mũi chua xót, cảm giác không thể không chế được nữa, từng giọt nước mắt trào ra khỏi khóe mắt, ướt đầm.

Bởi vì sợ hãi, Giản Mạt không dám quay mặt xem người đàn ông nằm bên cạnh mình là ai, cô cắn răng xuống giường, nhặt quần áo dưới đất mặc vào.

Sau đó vội vàng rời đi.

“Àm...” Một tiếng sấm vang lên.

Giản Mạt dờ dẫm bước từng bước dưới cơn mưa to như một cái xác không hồn, cả người bị nước mưa xối ướt đầm.

Nước mắt cô vẫn không ngừng rơi từ lúc này. Người ta nói, trời mưa là lúc thích hợp để khóc nhất vì chỉ cần bạn đứng dưới mưa, sẽ không có ai biết bạn đang yếu đuối.

Giản Mạt vừa cười, vừa khóc. Dưới ánh đèn đường mờ hồ, dáng vẻ này của cô thật sự khiến người ta sợ hãi.

Cô cũng không biết mình trở về nhà bằng cách nào, thấy đèn trong nhà vẫn còn sáng, Giản Mạt liền ngơ ngẩn...

Lúc cô rời khỏi khách sạn đã là rạng sáng, cô đi lâu như vậy, tại sao trong nhà vẫn còn sáng đèn.

Giản Mạt không dám đi vào, cô cứ đứng chôn chân ở cửa, đau đớn trong lòng nhanh chóng lấn át đau đớn trên cơ thể do người đàn ông kia gây ra.

Đột nhiên, cửa chính bật mở, Giản Mạt có muốn tránh đi cũng không còn kịp nữa rồi.

“Cô chủ?” Người mở cửa là dì Vương, người giúp việc cho nhà họ Giản. Vừa nhìn thấy cô, bà có chút ngạc nhiên, sau đó vội vàng bước đến: “Cô chủ, cô đi đâu vậy? Cả đêm qua tôi gọi điện cho cô không được...” Giọng điệu của bà có chút dồn dập: “Đã xảy ra chuyện lớn rồi!”

Giản Mạt âm thầm giật mình, chớp chớp mắt, có chút ngơ ngẩn.

Dì Vương không chú ý đến vẻ ngoài lờ lờ nhếch nhác của Giản Mạt, chỉ nghĩ rằng cô không mang ô nên mới bị ướt: “Ông chủ bị rơi xuống tầng ở công trường... Hiện tại đang cấp cứu ở bệnh viện. Tôi gọi cho cậu chủ không được, gọi cho cô cũng không được... Bà chủ ở bệnh viện một mình, bệnh tim lại tái phát rồi.”

Vừa nghe đến “rơi xuống tầng”, trong đầu Giản Mạt như có một tiếng sấm nổ, lập tức trở nên trống rỗng, cô hoàn toàn không hề nghe thấy những lời sau đó của dì Vương là gì.

Dì Vương thấy Giản Mạt bị dọa sợ, cũng không để ý được chuyện khác, lập tức kéo tay cô bước đến chiếc xe đang đỗ ven đường. Mãi cho đến lúc bị đẩy vào trong xe ô tô, Giản Mạt mới tỉnh táo trở lại.

Không còn nghĩ đến việc mình vừa mất đi trinh trắng, hai mắt Giản Mạt đỏ lên, run rẩy hỏi dì Vương: “Dì Vương... Dì, dì...” Bởi vì sợ hãi nên ngay cả một câu hoàn chỉnh cô cũng không nói nên lời. Giản Mạt nuốt nước miếng, vừa thở dốc vừa hỏi lại một lần nữa: “Dì vừa mới nói gì cơ?”

Tài xế là chú Hải - chồng của dì Vương, ông nhìn Giản Mạt qua kính chiếu hậu, sắc mặt nặng nề, từ từ lái xe về phía bệnh viện.

Vẻ mặt của dì Vương cũng rất tệ, trầm giọng nói: “Phía công trường xảy ra chuyện, có người báo là ông chủ bị ngã tầng, đang cấp cứu. Bà chủ chạy tới bệnh viện, nghe bác sĩ nói tình hình không mấy lạc quan, cũng liền...”

Dì Vương chỉ nói đến đây liền thôi, Giản Mạt nhắm mắt... Mẹ cô có tiền sử bệnh tim, xảy ra chuyện như vậy, chắc chắn bà ấy không chịu nổi.

Lúc chú Hải lái xe đến bệnh viện, Giản Triền Phong và Tô Mặc đều đang trong phòng cấp cứu.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Nguy Hiểm: Có Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1-2: Mất đi tất cả (2)

Trong đêm mưa đông, hành lang vắng vẻ trở nên có chút đáng sợ, không khí xung quanh dường như thấp thoáng có cảm giác chết chóc ghê rợn.

Cả người Giản Mạt ướt sũng, sững sờ đứng trước cửa phòng cấp cứu, hai mắt nhìn chăm chăm đèn báo trước cửa phòng, không có bất kỳ biểu cảm nào...

Chú Hải cởi áo khoác, choàng lên người Giản Mạt: “Cô chủ, ông bà chủ đều là người tốt, nhất định họ sẽ không sao.”

“Giản Hành đâu?” Hai mắt Giản Mạt vẫn không chuyển hướng, lạnh lùng hỏi.

Chú Hải than nhẹ một tiếng, vẻ mặt vừa nặng nề, vừa có chút bất đắc dĩ: “Cậu chủ chưa về... Điện thoại cũng không liên lạc được.”

Khóe miệng Giản Mạt nhếch lên thành một nụ cười mỉa mai, trong mắt tràn ngập hận thù.

Thời khắc này, dường như có thứ gì đó trong tim cô nổ tung ra, hốc mắt Giản Mạt đỏ lên, cô cắn răng, cố kìm lại dòng nước mắt sắp sửa tràn mi.

Tại sao cô lại có thể tin rằng Giản Hành sẽ cho cô khoản tiền đó chứ?

Rõ ràng cô nên biết, một kẻ nghiện cờ bạc sẽ không có thuốc nào cứu chữa được, vậy mà cô lại vẫn tin tưởng, để rồi bị anh ta hãm hại đánh mất đi cái ngàn vàng của đời con gái.

Hai năm đắm tay của Giản Mạt càng lúc càng siết chặt lại, giống như thể cô đang dồn hết sức lực, gồng mình lên để chịu đựng những nỗi đau này.

Thời gian từng phút trôi qua chậm chạp như thể bị đông lại, Giản Mạt cứ đứng như vậy, chờ mãi chờ mãi... Cho đến khi mưa đã tạnh, sắc trời bên ngoài cũng dần sáng lên.

Mặc dù chờ đợi là dày vò, nhưng chỉ ít, không có tin tức nghĩa là vẫn còn hi vọng.

Chỉ là, vào đúng cái thời khắc trời hừng sáng ấy, Giản Mạt lại cảm thấy... toàn thế giới này đã vứt bỏ cô.

“Thật xin lỗi, chúng tôi đã cố hết sức...”

Giản Mạt cho rằng mình sẽ sụp đổ, nhưng không, khi bác sĩ nói ra câu này, cô lại bình tĩnh lạ thường: “Bác sĩ, mẹ tôi thì sao?”

“Tạm thời bệnh tình của bà Giản đã được khống chế, nhưng...” Bác sĩ ngập ngừng nhìn cô gái có dáng vẻ nhếch nhác đang đứng trước mặt mình.

“Không sao, tôi vẫn còn chịu được.” Giản Mạt nhẹ nhàng mở miệng, nhưng sự lo lắng khẩn trương trong mắt đã bán đứng cô.

Bác sĩ than nhẹ: “Bởi vì chịu kích thích quá lớn, trong quá trình cấp cứu, có mấy lần tim của bà Giản đã ngừng đập... Mặc dù hiện tại bệnh tình đã được khống chế, nhưng bà ấy có thể tỉnh lại hay không, vẫn là điều khó có thể nói trước được.”

Giản Mạt cảm thấy đôi chân cô mềm nhũn, toàn thân đều bị rút cạn hết sức lực để chống đỡ, hai mắt bất ngờ tối sầm lại, suýt chút nữa ngất đi.

“Cô chủ, cô chủ...” Chú Hải và dì Vương vội vàng đỡ lấy Giản Mạt, mỗi người một bên, trên khuôn mặt mỗi một của họ tràn ngập sự lo lắng.

Giản Mạt nhắm hai mắt, sau đó lại mở ra, khàn khàn đáp lại: “Cháu không sao...”

Hai mắt Giản Mạt không ngừng chớp, cắn răng ép bản thân phải kiên cường... Cô nhìn giường bệnh bị đẩy ra khỏi phòng cấp cứu, hai tay run run kéo tấm vải trắng ra, nhìn thấy cha mình lặng im nằm đó, không chút sự sống, rốt cuộc không thể kìm chế được nữa, khóc lớn lên.

“Cha... cha...” Giản Mạt ôm Giản Triển Phong khóc nức nở, vừa khóc vừa gọi, nghẹn ngào không nói được từ gì khác.

Dì Vương len lén lau nước mắt, chú Hải nhìn thấy Giản Mạt như vậy, khuôn mặt cũng tràn ngập đau buồn.

“Một nhà đang yên ấm, tại sao đột nhiên lại...” Dì Vương cũng khóc không thành tiếng: “Tại sao đột nhiên lại xảy ra chuyện này chứ?”

Bác sĩ nhìn họ như vậy, cũng chỉ có thể thở dài một tiếng, cầm báo cáo rời đi... Thấy nhiều sinh tử, nhưng mỗi lần gặp cảnh sinh ly tử biệt như vậy cũng không khỏi khiến ông bận tâm.

Chỉ là, bác sĩ còn chưa đi được bao xa, đột nhiên, sau lưng ông truyền đến tiếng hô hoảng loạn:

“Cô chủ, cô chủ...”

Bác sĩ vừa quay người liền nhìn thấy Giản Mạt đã ngất đi, cứng đờ nằm trên mặt đất.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Nguy Hiểm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 2-1: Nam chính trong scandal tình ái này là chồng cô (1)

Hai năm sau

Trời về chiều nắng như đổ lửa, những nhân viên trong bộ phận thiết kế công trình của công ty kiến trúc Tường Vũ phờ phạc rã rượi không chú ý tập trung.

Giản Mạt ngồi trong phòng họp, một tay chống cằm, một tay cầm bút chì vẽ vẽ vờ vờ lên bản thiết kế....

Bởi vì chưa tới giờ họp, nên tổng giám đốc chưa đến, có vài nhân viên đang tụm lại xem một quyển tạp chí, thảo luận riu rít.

“Tốc độ thay phụ nữ của Cố Bắc Thần nhanh thật, mấy cô nói xem... mỗi ngày cũng scandal bị tiết lộ thì, độc giả có thấy gai mắt không chứ?” Đại Hùng khoanh tay chặc chặc vài tiếng.

Mạc Tiểu Nhã quynh rũ quần một lộn tóc xoắn, thần nhiên nói, “Tôi thấy như cậu đang ghen tị thì đúng hơn... Chỉ cần là tin của anh Thần, thì không có đầu báo hay tạp chí nào không hết hàng thì đúng hơn?”

“Đúng vậy...” Thực tập sinh trợ lý thiết kế Hường Văn cũng tiếp lời, si mê nghiêng đầu tưởng tượng, “Ây ya, anh Thần đẹp trai quá đi... nếu có cơ hội gặp được người thật thì hay quá.”

“Cô cứ mơ mộng đi...” Đại Hùng đảo mắt, “Người đàn ông như Cố Bắc Thần chỉ là một cái túi da rỗng thôi, cũng không phải là người đàn ông của gia đình.”

“Cậu sai rồi,” Mạc Tiểu Nhã lắc đầu, “Tuy rằng tập đoàn Đế Hoàng là tập đoàn gia truyền của nhà họ Cố nhưng từ lúc vào tay anh Thần, chưa đến ba năm... đã lớn mạnh hơn rất nhiều đúng không?”

Mạc Tiểu Nhã hơi buồn bã thờ dài, cảm khái: “Người đàn ông như thế, đúng là người đàn ông hoàn mỹ nhất trong mộng của các chị em phụ nữ... Dù là về ngoài hay là quyền thế!”

“Ây, nói đến cái này... Tôi cực kỳ tò mò luôn.” Hường Văn tròn đôi mắt tròn xoe của cô ấy, “Anh Thần mới chính thức tiếp nhận tập đoàn Đế Hoàng được mấy tháng thì kết hôn, nhưng mấy năm nay hình như vợ Cố chưa từng xuất hiện trước công chúng thì phải?”

Cô ấy nói, tay chống cằm, “Anh Thần ba ngày thì hết hai ngày, có scandal với mình tinh, tôi thật sự rất muốn biết... Vợ của anh ấy có cảm nghĩ gì.” Hường Văn tròn tròn mắt, “Nhưng mà chuyện quan trọng là, rốt cuộc vị vợ Cố trong truyền thuyết này có thật sự tồn tại không?”

“Cũng có khả năng ‘vợ Cố’ kia chỉ là một danh xưng mà truyền thông đưa tin phỏng đoán thôi, thật ra không hề có người này.” San San ngượng ngùng ghé bảu bản thiết kế nói.

“Vị vợ Cố này có tồn tại thật...” Từ Từ Vực nãy giờ vẫn không nói câu nào chợt lên tiếng, “Tôi có một người anh em là phóng viên, năm đó muốn chụp hình ở hôn lễ, nhưng tính bảo mật của nhà họ Cố quá cao, nên cuối cùng cũng không chụp được gì hết.”

“Dù sao thì có một câu nói rằng... Phụ nữ gả vào gia đình giàu có đều rất xót xa!” Mạc Tiểu Nhã hừ lạnh, “Nhìn có vẻ rất nở mày nở mặt, nhưng thật ra rất hèn mọn.”

“Cho nên, vẫn là đám anh em tụi tôi là đáng tin cậy mà thôi.” Đại Hùng vội vàng tiếp lời, cười lấy lòng Mạc Tiểu Nhã.

Mạc Tiểu Nhã đảo mắt, mặc kệ anh ta, chỉ nhìn về phía Giản Mạt không bị bọn họ ảnh hưởng: “Em nói này người đẹp Giản Mạt, sao chị cứ chú tâm vào công việc hoài vậy?”

Hường Văn nhìn phốt qua bản thiết kế mà Giản Mạt đang tô tô xóa xóa, đùa dai: “Bởi vì chị Mạt của chúng ta chăm chỉ đó, cho nên bây giờ rất nhiều người tìm muốn chị ấy thiết kế cho đó...”

Sau đó cô ấy nịnh nọt nhìn về phía Giản Mạt, “Nhưng mà phải nói rằng, chị không hề quan tâm chút nào đến chuyện của Cố Bắc Thần sao?”

Giản Mạt đánh dấu lên bản thiết kế, “Sao chị lại phải tò mò?” Cô ngáy thơ vô tội nhìn về phía Hường Văn, “Người thường hay được gặp, nên không thấy gì mới mẻ cả.”

“...” Mọi người nghe xong, kêu lên ngay.

“Tụi em ai cũng thường hay được thấy, nhưng vẫn chưa được gặp người thật mà?” Hường Văn bĩu môi nhìn tạp chí, “Ây ta, chờ tới lúc công ty chúng ta có thể được hợp tác với Đế Hoàng là được rồi... Vậy chúng ta có cơ hội được diện kiến người thật đúng không?”

Giản Mạt nhìn nét si mê trong ánh mắt của Hường Văn, cười chế nhạo nói: “Sau đó thì sao?” Đôi mắt xinh đẹp của cô lóe lên một tia ranh ma, “Được anh Thần nhìn trúng, từ nay về sau em có thể sống cuộc sống bạch phú mỹ* hả?”

*Bạch phú mỹ: từ diễn tả mơ ước của các cô gái trong thời đại ngày nay, ghép từ ba tính từ: trắng trẻo, giàu có, xinh đẹp.

Vừa nói, Giản Mạt còn cười toe toét gật đầu ra hiệu với mọi người trong phòng.

Ngay lập tức, cả phòng họp đều cười rộ lên...

Chương 2-2: Nam chính trong scandal tình ái này là chồng cô (2)

Hương Văn vừa nghe xong, đột nhiên mặt nghiêm túc, “Chị Mạt, em không có nói đùa đâu.” Cô ấy cong khóe môi, “Nếu chúng ta có thể hợp tác với Đế Hoàng, thì sau này giá trị của chúng ta sẽ như nước lên thì thuyền lên đó!”

“Quy mô của Tường Vũ có thể được Đế Hoàng xem trọng hả?” Nhân viên lão làng của bộ phận thiết kế Kiều Từ Vinh lập tức dập tắt mơ mộng của Hương Văn, “Ngay cả tư cách tham gia đấu thầu cũng không có nữa mà?”

“Nói không chừng mà?” Hương Văn chớp mắt, “Dù gì thì Boss của chúng ta cũng đã từng giành giải thưởng ở nước ngoài đó!”

Giản Mạt thấy mọi người đã chuyển đề tài, tầm mắt lơ đãng dừng ở bìa tạp chí trên bàn...

Trên ảnh bìa là hình của Cố Bắc Thần đang nghiêng người kẻ sát vào đầu của minh tinh ngọc nữ đang rất nổi tiếng Lục Mạn, cực kỳ dụ dăng, đa tình nhưng sâu sắc.

Về ngoài của Cố Bắc Thần có khả năng đánh bại cả siêu sao quốc tế trong nháy mắt, khuôn mặt như được điêu khắc ra, góc cạnh rõ ràng khôi ngô tuấn tú, đôi mắt sắc bén như chim ưng đen lại đẹp như hắc diệu thạch, phần mũi cao thẳng, môi mỏng bạc tình...

Vai rộng eo hẹp càng làm nổi bật hơn gương mặt đẹp không tì vết của anh.

Cộng thêm sức mạnh của tập đoàn Đế Hoàng, người đàn ông này chỉ mới hai mươi tám tuổi, sự tồn tại của anh giống như là minh chứng cho bàn tay của Thượng Đế đã tài tình và khéo léo như thế nào.

“Tích” tiếng động nhỏ vang lên, tiếng tin nhắn của di động cắt ngang dòng suy nghĩ của cô.

Cô thu ánh mắt về mở điện thoại ra.

Anh G*: Đêm nay anh sẽ về Lam Trạch Viên.

*G: G là chữ cái đầu tiên của họ Cố trong pinyin

Giản Mạt nhìn tin nhắn trên di động đến thất thần, cho đến khi Hương Văn khó hiểu nhìn sang thì cô mới phản ứng lại, sau đó nhanh chóng trả lời: Ừm được rồi, đợi anh!

Tin nhắn vừa được gửi đi, tổng giám đốc mang theo trợ lý và người bên tổ công trình đến, mọi người vội vàng bình tĩnh lại ngồi xuống...

“Tổng giám đốc Du đã nhận được tin tức,” Giám đốc Đường Hạo Dương nói, “Đế Hoàng sẽ xây một trung tâm giải trí ở phía Tây thành phố...”

Ông ta cố ý nhấn mạnh, lướt mắt nhìn tất cả mọi người rồi mới nói tiếp nửa câu sau, “Phần thiết kế của mỗi một tầng sẽ giao cho các công ty khác nhau... Tổng cộng có mười tám tầng, không đấu thầu công khai. Cho nên, lần này chính là cơ hội của chúng ta!”

Mọi người tròn tròn mắt, ánh mắt sáng lấp lánh nhìn về phía Đường Hạo Dương.

“Giám đốc, thật vậy chăng?” Hương Văn là người đầu tiên phát biểu.

Giám đốc gật đầu, ánh mắt nhìn về phía Giản Mạt: “Giản Mạt, tổng giám đốc Du nói bản thảo lần này sẽ do cô phụ trách... Tiểu Nhã, và Tư Vực sẽ suy nghĩ hỗ trợ.”

Giản Mạt bình tĩnh mặt không đổi sắc, chỉ nhẹ nhàng nói: “Thiết kế thì không thành vấn đề, chỉ là có thể lọt vào vòng trong hay không thì rất khó nói...”

Đường Hạo Dương khề thờ dài, “Cho nên... Bản thiết kế của cô có đến tay Đế Hoàng được hay không, thì phải xem bản lĩnh của cô rồi.” Tạm ngừng một chút, “Lần này không những là cơ hội cho Tường Vũ, mà còn là cơ hội... tác phẩm để cô xem cô có cơ hội đến UCL* hay không.

*UCL: University College London

Giản Mạt lái chiếc xe màu trắng rất phổ biến trên thị trường về hoa viên của mình, trên đường đi cô cứ nghĩ đến lời nói của Đường Hạo Dương.

Có thể đến Đại học London đào tạo chuyên sâu về ngành thiết kế kiến trúc là mơ ước của cô, ngay cả khi thực tế không cho phép cô tiếp tục làm điều đó, thì cô vẫn luôn muốn cho bản thân một cơ hội để không phải nuối tiếc mà đứng không?

Dừng xe trước biệt thự, Giản Mạt vẫn còn đang suy nghĩ về chuyện này... Cho nên không có thấy chiếc xe mạnh mẽ lạnh lùng của vị kia đang đỗ ở đó.

Vào cửa, Giản Mạt phát hiện không khí không bình thường lắm. ... Mỗi lần người đó về đây, thì trong không khí sẽ tràn ngập hương vị bá đạo.

Giản Mạt nhìn qua sô pha, ánh mắt dừng ở quầy bar.

Nhìn dáng người thon dài cao ngao lạnh lùng của người đàn ông đó, khóe miệng cô khẽ cười cười, bỏ đi một chút bình tĩnh, thêm vào một chút nịnh nọt, đôi mắt sáng lấp lờ, “Anh Thần? Không ngờ anh lại về sớm như vậy... không phải đã nói tối mới về hả?”

Cố Bắc Thần xoay người, đôi mắt thâm thúy như chim ưng nhìn lúm đồng tiền như hoa của Giản Mạt, đôi môi mỏng bạc tình hơi cong lên, “Sao vậy, về sớm lắm em không vui sao?”

“Sao có thể chứ?” Giản Mạt đôi giày xong bước lên phía trước, ôm eo Cố Bắc Thần, cười xán lạn hơn, “Anh về ăn cơm chiều với em hả?”

“Ừm.” Cố Bắc Thần giờ tay, ngón tay xẹt qua khóe môi của Giản Mạt.

Giản Mạt để anh tùy ý vuốt ve gương mặt của mình, chỉ nhướn mày hỏi: “Không ăn cơm với mình tỉnh tên Lục Mạn gì hả?”

Cố Bắc Thần nhìn ánh mắt sáng lấp lánh của Giản Mạt, đôi môi mỏng càng cười tươi hơn, “Sao vậy, em ghen à?”

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Ngụy Hiểm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3-1: Không ăn giấm, chỉ uống nước ô mai (1)

Giản Mạt mị nhãn như to, hơi nhón chân, đôi môi gợi cảm mê người hôn lên môi Cố Bắc Thần, cười ngọt ngào nói: “Giấm chua lắm... Trời nóng thế này, em chỉ uống nước ô mai thôi.”

“Ồ?” Cố Bắc Thần nhướn mày, đôi mắt đen như hắc diệu thạch càng thâm thúy hơn nữa, “Thích chua...” Ánh mắt của anh quét xuống bụng cô, “Chẳng lẽ em có rồi?”

Giản Mạt hờn dỗi trừng mắt nhìn, “Em có hay không anh Thần không biết sao?”

Cố Bắc Thần nở nụ cười, anh thích người phụ nữ này... Bình thường sẽ ngoan ngoãn không quấy rầy anh, anh về đến, sẽ làm tốt bổn phận của một người vợ.

Anh đã từng hỏi cô: Giản Mạt, lúc trước tại sao em lại đồng ý gả cho anh?

Cô thành thật không ngại biện nói: Bởi vì em cần tiền, mà cái này thì anh không thiếu.

Anh cần vợ để lấy được số cổ phần ông nội cho chú hai thôi, người phụ nữ quá ảo tưởng sẽ không thích hợp....

Tất nhiên, người nói “chỉ cần tiền” là Giản Mạt, là người thích hợp nhất để chọn.

Hướng chi... Cố Bắc Thần dùng ánh mắt sâu thăm thẳm nhìn Giản Mạt, đôi môi mỏng cười lạnh lẽo.

“Muốn sinh cho anh một đứa sao?” Ánh mắt Cố Bắc Thần sâu không thấy đáy nhìn Giản Mạt.

Lòng Giản Mạt run lên, thầm mắng: Không lẽ tên đàn ông này không biết dùng mỹ nam kế là rất đáng xấu hổ hả?

Cười, Giản Mạt chớp mắt vô tội: “Lúc trước em chỉ nói sẽ làm vợ anh thôi... Nếu muốn sinh con, vậy thì phải tặng giá.”

Cố Bắc Thần hơi cong môi, hôn lên khóe miệng Giản Mạt một cái, rồi mới dùng giọng nói trầm thấp đầy từ tính nói: “Được thôi, vậy tùy em ra giá... Muốn giá thể nào, tùy em.”

Trái tim của Giản Mạt không thể kiềm chế khẽ rung lên, người đàn ông này luôn có cách làm cô ý loạn tình mê: “Vậy anh có gan gieo giống, thì em có gan sinh ra... Nhưng mà, đến lúc đó anh lại không muốn, thì sẽ đau lòng lắm nha!”

Nhìn bộ dáng diễm đạm đáng yêu của Giản Mạt, rõ ràng biết người phụ nữ này đang giả vờ, nhưng vẫn làm Cố Bắc Thần vui vẻ.

Cố Bắc Thần véo nhẹ mũi Giản Mạt, hờ hững nói: “Chị cả bảo anh qua ăn cơm, em đi với anh đi.”

Giản Mạt nghe xong, nháy mắt cả người cứng đờ, ánh mắt tự động toát lên sự kháng cự... Nhưng lại, biến mất trong giây lát, trở về bộ dáng không tìm không phổi.

“Được thôi...” Giản Mạt cười hơi đầy Cổ Bắc Thần ra, “Vậy em lên lầu thay quần áo.”

“Ừm” Cổ Bắc Thần đáp, buông Giản Mạt ra.

Trước khi đi Giản Mạt còn hôn lên má Cổ Bắc Thần một cái, rồi nhanh chóng quay người đi lên lầu...

Chỉ là, trong khoảnh khắc xoay người kia, lớp ngực trắng của cô như vỡ ra, giống như bị cái gì đó hung hăng xoáy vào miệng vết thương.

Ánh mắt thâm thúy của Cổ Bắc Thần nhìn theo bóng dáng Giản Mạt đã đi vào phòng ngủ, lại thu về, cầm ly rượu mang đồ bên cạnh nhắm một ngụm... Đôi môi mỏng bạc tình, khẽ cười xảo quyệt.

Rất nhanh Giản Mạt đã xuống lại, thay đi lớp trang phục công sở, thành một chiếc váy voan dài kết hợp với áo khoác nhỏ cộc tay, mái tóc xõa tung, trở thành một yêu tinh nhỏ quyến rũ ngay lập tức.

“Ay, không muốn đi nữa...” Đột nhiên Cổ Bắc Thần ôm eo Giản Mạt xoay một vòng, đặt cô lên quầy bar, đáy mắt thâm thúy dần dần ánh lên lửa dục vọng.

Giản Mạt bỗng nhiên bị hơi thở nam tính đánh úp, tim tự động đập nhanh hơn...

Tuy rằng lúc trước lý do hai người kết hôn là, anh cần một người vợ, còn cô thì cần tiền.

Nhưng mà, kết hôn đã gần được hai năm, từ ngày kết hôn, hai người đã lên giường.

Lên giường là ngoài ý muốn, cô lại đang trong tình trạng rất cần tiền, cho nên cô rất cảm ơn bản thân có thể gả cho Cổ Bắc Thần.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Nguy Hiểm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3-2: Không ăn giấm, chỉ uống nước ô mai (2)

Ít nhất là... Anh không có ruộng rẫy cô vì cô không phải trinh nữ.

Ấy, suy cho cùng thì là bởi vì cô thể hiện mình là người khát vọng đồng tiền mãnh liệt... Cũng mặc kệ thế nào, cô vẫn luôn cố gắng làm tốt bổn phận của một người vợ.

“Em không có ý đó...” Giản Mạt rũ mắt, ngón tay vẽ vẽ lên lồng ngực của Cổ Bắc Thần, “Chỉ sợ đến lúc đó có khi nào chị cả lại cho rằng em không cho anh đi không?”

Dứt lời, cô còn ngước mắt chớp chớp lông mi vô tội.

Cổ Bắc Thần, nói không đi đi, nói không đi đi.

Trong lòng Giản Mạt không ngừng gào thét, ánh mắt cũng vì bị lời kêu gào này ảnh hưởng thành gấp gáp.

Đối với Cổ Bắc Thần mà nói thì sự gấp gáp này giống như một lời mời trần trụi.

"Yêu tinh nhỏ." Cổ Bắc Thần cúi đầu hôn mạnh lên môi cô, sau đó xông thẳng vào chiếm lấy khoang miệng cô, quấn lấy lưỡi cô khiêu vũ cùng anh.

Bởi vì đã làm với Cổ Bắc Thần hơn một năm nay nên cơ thể của cô rất mãn cảm với những động chạm của anh... Mà anh cũng hiểu rất rõ những nơi mãn cảm của cô.

Một chốc sau hai người như sét trời hấp dẫn lửa đất *, giống như chuẩn bị có xu thế sẽ chiến một trận ở quầy bar.

*Nguyên văn là Thiên lôi câu động địa hỏa “天雷勾动地火”: sét trời hấp dẫn lửa đất, ám chỉ trạng thái kích tình nóng bỏng giữa đôi tình nhân

“Rè rè.... Rè rè...”

Tiếng di động rung vang lên không đúng lúc, mắt thấy Cổ Bắc Thần như súng đã lên nòng, chuẩn bị bắn một trận, mà lại bị gián đoạn.

“Anh nghe điện thoại trước đi...” Giản Mạt nói mập mờ.

Cố Bắc Thần thả môi Giản Mạt ra, nhìn người bị mình hôn đến thẹn thùng ửng đỏ, ánh mắt thâm trầm, lấy di động trên quầy bar, thoáng nhìn tên người gọi rồi bắt máy đặt lên tai, "Nửa tiếng nữa sẽ đến.... Ừm... Được!"

Cúp điện thoại, Cố Bắc Thần thuận tay cho di động vào túi, sau đó giờ tay lau vệt son đã bị lem bên khóe môi Giản Mạt, giọng nói trầm thấp như tiếng đàn Cello: "Tôi nay về sẽ phạt em sau...."

Giản Mạt vẫn chưa thể bình tĩnh lại như thường được, nhưng vừa nghe Cố Bắc Thần nói vậy, nói lại ngay: "Anh Thần ra ngoài ăn no uống đủ mới về, còn có sức phạt em à?"

Cố Bắc Thần cười, "Àn, vì em đang ghen nên anh thích."

"...." Giản Mạt nhìn đầy mắt đầy ý cười của Cố Bắc Thần, hơi muốn mắng người.

Con mắt nào của anh thấy là tôi đang ghen vậy hả? Rõ ràng là tôi đang châm biếm, châm biếm đó có biết không!

Một phút bị hiểu lầm, cô cũng mơ hồ lắm được chưa?

Giản Mạt bị Cố Bắc Thần nhét vào chiếc xe mới đổi gần đây của anh, là chiếc Skyper 8 số lượng giới hạn trên thế giới... Mặc kệ là về ngoài hay là thiết kế bên trong, chiếc xe này chỉ phát lên hai chữ.... Xa xỉ!

Nói trắng ra, thì là **!

Rất hợp với bản chất của Cố Bắc Thần...

Giản Mạt cố gắng nghĩ vài chuyện để dời lực chú ý sang chuyện khác.... Kết hôn bí mật với Cố Bắc Thần đã hơn một năm rồi, cái gì cô cũng có thể thích nghĩ được, chỉ là vẫn không thể nào bỏ đi theo anh đến nhà chị anh Cố Từ được.

Cô sợ, sợ mình sẽ gặp phải người kia...

Nghĩ đến người kia, lòng Giản Mạt chột đau nhói.

Trước khi Cố Bắc Thần xuất hiện, cô không biết anh lại có quan hệ như vậy với người kia... Nếu biết...

Haiz, nếu biết thì thế nào? Có thể không cưới sao?

Lúc đó cô, có quyền lựa chọn sao?

"Em đang nghĩ gì thế?" Cố Bắc Thần đã giấu đi sự quyến rũ như lúc ở biệt thự riêng của hai người rồi, bây giờ anh lạnh lùng thờ ơ như cách mọi người vẫn thường hay thấy, đôi mắt như chim ưng nhìn Giản Mạt, sắc bén như có thể hiểu rõ hết được một người, "Đang nghĩ đến người đàn ông nào?"

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Ngụy Hiểm: Có Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4-1: Người yêu cũ thành mợ nhỏ (1)

“Nếu em nói với anh rằng, em đang nghĩ về anh, anh có tin không?” Giản Mạt cười hỏi, luôn có anh bên đời.

Cố Bắc Thần trả lời tùy tiện: “Không tin.”

“Nhưng em đang nghĩ về anh thật mà...” Có đánh chết Giản Mạt thì cô cũng nghĩ về Cố Bắc Thần, "Nghĩ là, có khi vào một ngày nào đó, tiểu tam tiểu tứ đến nhà tạt axit em..."

Giản Mạt như hồi hận mà khẽ thở dài, "Tuy rằng em không phải loại phụ nữ mà dựa vào mặt để kiếm cơm... Nhưng nếu như ngày đó mà anh không cần em nữa, thì dù sao em cũng phải dựa vào gương mặt này để tìm một người để sau này có thể dựa vào đúng không?"

Cố Bắc Thần nghe người phụ nữ này huyền thuyên nói những chuyện phiếm trên trời dưới đất.

Không biết tại sao, mà cái miệng toàn nói phét nói bậy bạ của người phụ nữ này, lại làm anh không hề thấy phiền, có đôi khi còn thấy rất giải trí nữa.

Lúc trước chọn Giản Mạt làm vợ, phần lớn là cảm thấy cô sẽ hiểu được vị trí của mình ở đâu...

Mà gần hai năm nay, anh cũng chứng thực được điểm này.

Người phụ nữ này thỉnh thoảng sẽ ghen một chút, không ảnh hưởng đến toàn cục, nhưng hơn phân nửa cũng là vì muốn anh được vui.

Bình thường anh hay làm gì, cô chưa bao giờ hỏi... Những tai tiếng đầy trời ngoài kia, cô cũng có thể bình tĩnh tự nhiên.

Không phải anh không biết mọi người nói gì về vị "mợ Cổ" thân bí này, đa số thì đều nói theo hướng cô bé lọ lem được gả vào giới thượng lưu, dù muốn phản kháng, cũng không có cách nào.

Nhưng cho dù là vậy, cô chưa từng thể hiện rằng mình không vui... Vẫn giống như lần đầu hai người gặp nhau vậy, cô muốn có tiền.

Đã hơn một năm trôi qua, đúng là cô cũng chỉ muốn tiền của anh.

Nghĩ đến đây, trong lòng Cổ Bắc Thần cảm thấy hơi hơi không thoải mái... Sao người phụ nữ này lại không giống những người phụ nữ khác, không cần biết là người hay là tiền, ít nhất cũng phải để bụng chứ đúng không?

Người lái xe là trợ lý riêng của Cổ Bắc Thần - Tiêu Cảnh, lái xe dọc đường nghe Giản Mạt nói như vậy, thường nhìn lên gương chiếu hậu xem tình hình phía sau, khẽ cong môi cười...

Thật ra, anh ta rất thích cô vợ trên hợp đồng này của anh Thần. Rất xinh đẹp, lại chưa bao giờ gây thêm rắc rối cho anh Thần.

Đi xe từ Lam Trạch Viên đến biệt thự Lê Sơn của Cổ Từ không đến nửa tiếng đồng hồ, sau khi đậu xe ở bãi đỗ xe, Cổ Bắc Thần và Giản Mạt xuống xe.

Vừa xuống xe, Giản Mạt cảm giác thần kinh của mình bắt đầu căng chặt...

Tuy rằng biết rõ, người kia đang ở nước ngoài hơn một năm nữa mới trở về, nhưng cố tình là, cô vẫn không thể kiểm soát được sự lo lắng của mình.

"Sao vậy?" Cổ Bắc Thần phát hiện Giản Mạt có gì đó không đúng lắm, "Em thấy không thoải mái ở đâu à?"

Giản Mạt vội giấu đi bí mật nhỏ trong lòng này, cong khóe môi lắc đầu, "Đại khái là hơi mệt thôi... Không có gì đâu."

Cổ Bắc Thần hơi hơi trầm mặt, "Công việc kia có gì hay đâu chứ? Chẳng lẽ tiền anh cho em không đủ dùng?"

"Em chỉ đang phòng ngừa chu đáo thôi mà?" Giọng Giản Mạt giống như đang hơi hờn dỗi, "Lỡ mà có ngày nào đó anh muốn ly hôn với em... Mà em lại vì hợp đồng nên không thể mớ đến tiền của anh nữa, thì sẽ lấy tiền này để nuôi bản thân đúng không?"

Cổ Bắc Thần nghe Giản Mạt nói nói, trong lòng lại thấy không thoải mái... Hình như người phụ nữ này sắp xếp hơi kỹ đúng không?

Tuy rằng, đây là mong muốn của anh...

"Đi thôi." Cổ Bắc Thần hơi hơi trầm mặt, cất bước dẫn đầu đi về phía trước.

Giản Mạt cười cười, trong lòng lại bắt đầu chuẩn bị tinh thần... Bây giờ, may mắn duy nhất của cô, là lúc trước Cổ Từ không biết đến sự tồn tại của cô.

Bây giờ cô không dám tưởng tượng, nếu Sở Từ Tiêu biết bây giờ cô đã thành mợ nhỏ của anh, thì sẽ như thế nào nữa...

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Nguy Hiểm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 4-2: Người yêu cũ thành mợ nhỏ (2)

Lúc trước, lúc cô quyết định gả cho Cổ Bắc Thần vì tiền của anh, cô đã biết chuyện của mình và Sở Từ Tiêu đã kết thúc rồi.

Không những là vì cô đã gả cho người khác, mà cũng là vì cô không còn chờ anh ta trở về như đã từng hứa nữa... Như vậy thì cô, không còn xứng đáng với cái gọi là tình yêu "Khuyh thể" nữa.

"Gần đây Tiểu Giản lại gây rối..." Vẻ mặt của Cổ Từ làm mọi người không thể nhìn thấu xem là đang quan tâm thật hay giả, nói rồi lại gấp một phần báo

ngư vào đĩa của Giản Mạt.

Giản Mạt cười nói "Cảm ơn", khách sáo giả dối thêm vài câu rồi lại im lặng.

Hôm nay Cố Từ bảo Cố Bắc Thần về ăn cơm, chủ yếu là vì tập đoàn Đế Hoàng vừa nhận được một hạng mục lớn từ chính phủ, tập đoàn Sở thị cũng muốn gia nhập.

Nhưng ai biết là, trong lĩnh vực kinh doanh Cố Bắc Thần có rất nhiều mảnh khõe và thủ đoạn, nói hoa mĩ thì là một người chỉ cần vung tay là có thể khiến người khác phải chịu cảnh da ngựa bọc thây... Dù là công ty của anh rể, cũng lạnh lùng vô tình.

Cho nên, Cố Từ muốn hẹn đến nhà, là muốn Cố Bắc Thần nể mặt chị ta, để cho tập đoàn Sở thị cũng gia nhập hạng mục này.

Nhưng Cố Bắc Thần là ai chứ, nói dăm ba câu đã thoát khỏi đề tài này, còn làm cho Sở Thiên Tần và Cố Từ vài lần muốn quay lại bàn đề tài này cũng không được.

"Oe."

Đột nhiên, Giản Mạt buồn nôn một lúc, vội lấy tay che miệng, không kịp nói gì chạy đến nhà vệ sinh..

Làm cho những người trên bàn cơm chột quên mất mình định nói gì, mắt to trừng mắt nhỏ hơi không kịp phản ứng.

"Tiểu Giản..." Cố Từ ngừng một chút, sau đó nghi ngờ nhìn Cố Bắc Thần, "Có rồi?"

Cố Bắc Thần vừa nghe, đôi mắt nháy mắt sáng ngời, có vẻ như cũng mới kinh ngạc phát hiện... Vội vàng đứng dậy đến phòng vệ sinh.

Khoảng hai phút sau, hai người cùng đi ra, sắc mặt của Giản Mạt còn kém hơn vừa nãy nữa....

"Anh rể, chị em đưa Giản Mạt đến bệnh viện khám thử." Cố Bắc Thần nói vài câu này xong rồi, đỡ Giản Mạt ra ngoài.

Cho dù hôm nay Sở Thiên Tần và Cố Từ vẫn chưa thể giải quyết vấn đề của mình cũng không tiện ngăn cản... Nếu mang thai rồi, thì đó là đứa con đầu tiên của Cố Bắc Thần, họ không thể ngăn cản được đúng không?

Trên đường về nhà, Giản Mạt đã về lại bộ dáng thanh lịch nhẹ nhàng, nào còn khó chịu như ban nãy?

"Em đã giúp anh một việc lớn rồi nha... Anh định cảm ơn em thế nào đây?" Giản Mạt lấy lòng hỏi, thầm nghĩ bản thân có nên nhân cơ hội này bàn đến chuyện thiết kế bản thảo luận hay không.

"Chẳng lẽ không phải anh giúp em à?" Cố Bắc Thần hỏi lại.

"..." Giản Mạt mờ mịt.

Ánh mắt Cố Bắc Thần thâm thúy, "Là ai mỗi lần đến đều giống như đang ngồi trên đồng lửa, đồng than hả? Anh phối hợp với em để về sớm chút, không phải là em nên cảm ơn anh à?"

"..." Giản Mạt hết nói nôi.

Đột nhiên Cố Bắc Thần nghiêng người về phía trước, giọng nói tà mị trầm thấp, nói: "Thêm chuyện lần trước, vậy đêm nay em còn phải nghiêm túc..."

"Bản lĩnh đôi trắng thay đen này của anh.... Đúng là bản lĩnh của doanh nhân mà." Khóe miệng Giản Mạt run rẩy, "Quyển Hậu Hắc Học viết ra là dành cho anh đúng không?"

*Hậu Hắc Học: Tác giả: Tống Quốc Đào

Cố Bắc Thần phớt lờ Tiêu Cảnh ngồi đằng trước đang vì bầu không khí nóng hổi đằng sau nên không ngừng thăm nhủ bản thân "phi lễ chó nhìn", anh dùng một tay ôm Giản Mạt vào lòng nói, "Cảm ơn em quá khen!"

"..." Giản Mạt thật sự không còn gì để nói với Cố Bắc Thần da mặt dày này nữa.

Cuối cùng, Giản Mạt không vót được lợi gì hết...

Buổi tối sau khi về biệt tự, còn bị Cố Bắc Thần nghiêm túc nghiền áp một thể từ trên xuống dưới, từ trái qua phải, từ trước ra sau nữa.

Cô nghĩ nghĩ rằng.. Sao mỗi lần Cố Bắc Thần trở về đều giống như sói đói chụp mồi vậy hả?

"Còn rảnh rồi nghĩ đến chuyện khác à?" Cố Bắc Thần thấy người dưới thân không tập trung tinh thần, đôi môi mỏng khẽ cong lên, chậm rãi nói, "Xem ra... Chúng ta phải làm lại toàn bộ một lần nữa mới được!"

Chương 5-1: Đồng ý thả cửa, em lấy gì báo đáp anh đây (1)

Cầm thú!

Cơ thể Giản Mạt như muốn rời ra từng mảnh ngồi trong văn phòng, ngấm lại thấy thật bức mình... Chỉ có thể mắng thầm hai ba câu thôi.

Dù gì cũng là một giám đốc lạnh lùng bá đạo mà?

Tại sao cứ lên giường là hóa thành cầm thú vậy?

Cố Bắc Thần làm gì lạnh lùng khát máu như mọi người đồn đãi chứ?

Rõ ràng anh là một tên cầm thú đội lốt áo quan mà... Quần áo thời thượng áo mũ chỉnh tề, còi lóp quần áo đó ra thì là một tên không bằng cầm thú!

"Chị Mạt, chị mà mạnh tay thêm tí nữa, bút sẽ gãy đó..."

Hứa Văn vào phòng thiết kế đã năm phút rồi, cô ấy phát hiện, chị Mạt không biết cô ấy đã vào, đang làm khó làm dễ với cây bút chì.

"Hả?" Giản Mạt bỗng bừng tỉnh, đầu óc ngừng hoạt động vài giây, bỗng phát hiện ra mình đang thất lễ, sửa sang lại cảm xúc hỏi, "Sao vậy?"

Hướng Văn gửi một tập tài liệu cho cô nói: "Đây là danh sách dịch vụ khách hàng mà bên bộ phận kinh doanh mới gửi cho quạn chị có muốn xem để tìm linh cảm thiết kế không?"

Giản Mạt nhận tài liệu mở ra, xem vài cái thì đột nhiên thấy một cái tên, không thể không ngạc nhiên, "Lục Mạn?" Cô ngẩng đầu nhìn về phía Hướng Văn.

Hướng Văn gật đầu, "Ừm... Chính là đại minh tinh Lục Mạn... Hơn nữa nhà của chị ta ở khu chung cư Vũ Đô mới xây của tập đoàn Đế Hoàng đó!"

"Chắc chắc." Hướng Văn lắc đầu cảm thán, "Anh Thần ra tay hào phóng quá đi... Nghe nói nhà trong chung cư đó mắc gấp ba lần giá thị trường đó, có tiền cũng chưa chắc mua được..."

Nói đoạn, cô ấy nằm lên bàn tò mò hỏi, "Chị Mạt, chị nói thử coi... Có khi nào Cố Bắc Thần xây khu chung cư này để giấu tình nhân không?"

Giản Mạt cười cười, không có ý kiến.

"Chị Mạt, hay là mình thiết kế cái này đi..." Mắt Hướng Văn chợt sáng rực, "Quay đầu lại có khi còn được thấy Cố Bắc Thần đến thăm mỹ nữ đó."

Giản Mạt trầm trợn mắt, tuy rằng cô đang theo trào lưu làm người vợ bí mật của giới hào môn nhưng cô cũng là vợ của Cố Bắc Thần, là vợ chính thức... Được chưa!

Không cần phải dựa hơi Cố Bắc Thần thông qua người khác được chưa?

"Quay đầu lại Cố Bắc Thần đang ngồi trong phòng thiết kế của chị... Ánh mắt sáng lên!" Hướng Văn không thấy ánh mắt Giản Mạt đang buồn bức, càng nói đôi mắt càng sáng rỡ, giống như đã sắp xếp cốt truyện xong: "Wow... Bản thiết kế này đẹp quá!"

Hướng Văn học theo Cố Bắc Thần vung tay lên nói: "Vậy thì phần thiết kế mười tám tầng của câu lạc bộ do công ty của Giản Mạt nhận thầu!" Giống như là cảnh tượng đó đang bày ra trước mắt, nói xong thì tự bật cười ha ha.

"Cô gái... Hôm nay em ra đường quên uống thuốc hả?" Giản Mạt hơi không chịu nổi nữa đảo mắt, sau đó lại cúi đầu xem danh sách dịch vụ khách hàng.

Hướng Văn bĩu môi, lắc vai rồi nói: "Chị Mạt, em nói thật mà..." Cô ấy dẫu môi: "Lấy được việc thiết kế cho câu lạc bộ, Boss sẽ đề cử chị đến UCL, đúng là như được phủ thêm một lớp hào quang đó!"

"Lục Mạn sẽ chọn công ty chúng ta mà, phần trăm khá lớn vì trong ngành này thì tính bảo mật của công ty chúng ta rất cao..." Giản Mạt không ngẩng đầu lên nói, "Nếu biết chị thiết kế cho chị ta chỉ vì Cố Bắc Thần, em cho rằng chúng ta sẽ mất nhiều hơn được hay được nhiều hơn mất?"

Vừa dứt lời, Giản Mạt nhìn về phía Hướng Văn, thấy cô ấy ủ rũ, thì thờ dãi.

"Trước tiên hãy khoan bàn đến chuyện có ảnh hưởng gì đến danh dự của công ty chúng ta hay không..." Giản Mạt nói tiếp, "Em cho rằng, nếu Cố Bắc

Thần xem trọng bản thiết kế của chị, Lục Mạn sẽ ngốc đến mức giới thiệu một người phụ nữ khác cho anh ta hả?"

Hương Văn càng nhụt chí hơn, "Sẽ không..." Cô ấy nhìn Giản Mạt, "Huống chi chị Mạt còn lại một đại mỹ nữ nữa!"

"...." Giản Mạt cảm thấy trọng điểm của mình và Hương Văn không giống nhau, bắt đầu đi lắc đầu tiếp tục xem.

Hương Văn tựa vào bàn thủy tinh ngưng ngừng nói: "Anh Thần kim ốc tàng kiều bên ngoài, muốn biết mợ Cố đang nghĩ gì quá... Không sao hết à? Vẫn không sao hết à? Vẫn là không sao hết hả?!"

Giản Mạt nghe, cũng hơi suy nghĩ.

Cô để ý đến tiền của Cố Bắc Thần, chứ không phải là anh... Bây giờ có tiền dùng, lại có thể giải quyết nhu cầu sinh lý, cô còn có thể nghĩ gì nữa đây?!

"Người đàn ông này đúng là họa thủy mà..." Giản Mạt hừ lạnh một tiếng, trong lòng lóe lên một tia bức mình, chỉ là tốc độ biến mất quá nhanh, nên cô không kịp phát hiện.

Đọc hết một loạt các yêu cầu của khách, Giản Mạt chọn thiết kế cho quán Phục Thức, "Hạng mục này..."

Giản Mạt còn chưa nói xong, di động của cô run lên... Thấy số gọi đến là số của văn phòng Đường Hạo Dương, cô bắt máy hỏi trước: "Giám đốc?"

"Cô vào phòng tôi chút..."

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Nguy Hiểm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 5-2: Đồng ý thả cửa, em lấy gì báo đáp anh đây (2)

"Vâng!" Giản Mạt đồng ý cúp điện thoại xong rồi mới nói với Hương Văn, "Chỉ chọn cái này, em dành thời gian bàn luận xem phương án thiết kế với chủ doanh nghiệp chút nhé."

"Vâng..." Hương Văn nhìn số thứ tự rồi nói, "Em đi ngay đây."

"Cốc cốc!"

"Vào đi..." Đường Hạo Dương đang ký giấy tờ, ngẩng đầu lên thấy là Giản Mạt đến, ra hiệu cô ngồi xuống, "Ngồi xuống trước đi."

Giản Mạt ngồi xuống đối diện Đường Hạo Dương, chờ anh ta ký giấy tờ giao cho thư ký xong rồi mới hỏi: "Giám đốc, có việc gì không?"

"Bên Đế Hoàng kia cô đã tính sẽ hành động từ phương diện nào rồi?" Đường Hạo Dương hỏi.

Giản Mạt do dự một hồi, hơi chột dạ nói: "Tạm thời vẫn chưa có tính toán phương hướng..."

Đường Hạo Dương lấy một tấm danh thiếp trong ngăn kéo ra, "Đây là danh thiếp trợ lý riêng của anh Thần mà tôi phải dùng quan hệ mới xin được... Cô xem thử đi."

Giản Mạt trầm nhú mi, bắt đầu dĩ muốn than một tiếng... Vấn đề không phải ở chỗ không đến tay người bên Đế Hoàng, mà vấn đề là Cố Bắc Thần không chịu thả cửa cho cô.

Ngay cả anh rề còn vô tình được nữa, huống chi cô chỉ là một người vợ trên hợp đồng thôi thì có là gì đâu?

"Tiểu Giản, tôi tin tưởng cô..." Đường Hạo Dương nghiêm túc nhìn Giản Mạt, cực kỳ kỳ vọng, "Tất cả mọi người trong ngành đều đang như hổ đói rình mồi, nếu Tường Vũ có thể lấy được hạng mục này, thì dù là công hay tư tôi cũng làm."

Trong lòng giống như đang có một đàn thảo nê mã đang gào thét chạy qua, Giản Mạt buồn bực muốn bùng nổ.

Nhưng cuối cùng cô vẫn giống như cảm ơn nhận danh thiếp, sau đó vờ tươi cười nói: "Giám đốc, nhất định tôi sẽ cố gắng hết sức mà."

Rời văn phòng Đường Hạo Dương với những suy nghĩ rối rắm hỗn loạn, Giản Mạt cảm thấy cả người không thoải mái... Đặc biệt là lúc nhìn đến danh thiếp của Tiêu Cảnh, càng dờ khóc dở cười hơn.

Phòng họp ở tầng cao nhất của tập đoàn Đế Hoàng.

Ngón tay của Cố Bắc Thần yên lặng gõ lên mặt bàn, tiếng động nhẹ nhàng nhưng lại vì phòng họp đang lặng ngắt như tờ mà trở nên cực kỳ đi vào lòng người.

“Không ai có phương án giải quyết à?” Cố Bắc Thần nhẹ giọng hỏi, khẽ nâng mí mắt, ánh mắt thâm thúy lướt qua quản lý Cao đang ngồi.

Đám người quản lý Cao im như ve sầu ngày đông, lúc này ai nói trước thì sẽ chết trước... Không nói gì thì cùng lắm, sẽ bị mắng một lúc thôi.

Phòng họp lại rơi vào trạng thái yên tĩnh, không khí nặng nề này làm mọi người đều không thở nổi, cảm thấy hơi thiếu oxy.

“Chủ tịch,” Tổng giám đốc chỉ có thể căng da đầu mở miệng, “Chuyện lần này...”

Đúng lúc đó, có di động run lên “Rè rè”. Mọi người đều run sợ, theo bản năng vội vàng xem xem có phải di động của mình hay không.

Nhưng nghĩ lại thì, lúc bắt đầu họp họ đã tắt âm hoặc tắt nguồn hết cả rồi.

Mọi người sôi nổi nhìn về phía Cố Bắc Thần, chỉ thấy anh cầm di động lên xem, hơi hơi nhú mày, là tin nhắn của Giản Mạt.

Giản Mạt: Vợ anh đi làm vất vả lắm... Anh là chồng, có phải là nên hỗ trợ giúp đỡ vợ một chút không.

Ánh mắt Cố Bắc Thần hơi trầm xuống, trả lời: Ừm, em nghỉ việc đi, anh nuôi em.

Khóe miệng Giản Mạt co giật một lúc, lại gửi tin nhắn: Đừng có động một tí là kêu em từ chức, được không? Cô còn nhân tiện thêm một cái emoji dễ thương phía sau.

Cố Bắc Thần cong môi: Nói, có chuyện gì?

Giản Mạt: Nghe nói gần đây Đế Hoàng cần thiết kế một câu lạc bộ, hình như vợ anh cũng là một kiến trúc sư đó!

Cố Bắc Thần có thể tưởng tượng được vẻ mặt của cô lúc gửi tin nhắn này, ánh mắt sáng quắc như hồ ly vậy: Muốn anh cố ý thả cửa cho em, vậy em lấy gì báo đáp cho anh đây?

Giản Mạt vừa thấy tin nhắn hồi âm, tức đến nghiêng răng nghiêng lợi, nhưng lại vờ như lấy lòng trả lời lại: Vậy em lấy thân mình báo đáp được không?

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Nguy Hiểm: Cô Vợ Đất Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6-1: Lấy thân báo đáp? Nhưng đây là nghĩa vụ vợ chồng! (1)

Cố Bắc Thần nhìn tin nhắn của Giản Mạt, chợt cong môi cười, ánh mắt cũng thâm thúy hơn...

Anh đã không nhận ra rằng, nhóm người giám đốc Cao trong phòng họp giống như đang gắp kẻ thù lớn... Từ trước đến nay bọn họ làm gì thấy Cố Bắc Thần cười như vậy chứ?

Vậy chắc chắn đây là lúc cực kỳ nguy hiểm rồi, đặc biệt là lúc muốn cắt giảm biên chế hoặc là lúc chuẩn bị mắng người!

Nhóm nhân viên thẳm nuốt nước bọt, biết rằng vì Cố Bắc Thần xem di động nên sắc mặt mới như vậy, nhưng bọn họ vẫn cảm giác rằng mình sẽ bị cháy thành vạ lây.

Cố Bắc Thần không trả lời tin nhắn của Giản Mạt nữa, sau khi tắt di động, đôi mắt sắc như ưng nhìn sang nhóm giám đốc Cao: "Vẫn chưa có phương án à?"

Yên lặng cười tà mị, bây giờ Cố Bắc Thần đang rất nghiêm túc, khuôn mặt như điêu khắc mây may không hề có chút tình cảm nào.

"Tổng giám đốc, có thể cho chúng tôi thêm một ngày không..." Giám đốc chỉ cảm thấy sau lưng mình đang không ngừng chảy mồ hôi lạnh, "Ngày mai tôi sẽ đưa ra phương án giải quyết tốt nhất mà."

Cố Bắc Thần cười nhẹ như có như không: "Một ngày à?"

Giám đốc nuốt nước bọt: "Nửa, nửa ngày... Trước giờ tan tầm của hôm nay tôi sẽ đưa ra phương án giải quyết."

"Được!" Cố Bắc Thần đồng ý: "Mong là các người đừng làm tôi thất vọng... Tan họp." Dứt lời, anh đứng thẳng dậy, phất tay ra khỏi phòng họp.

Cho đến khi an hỉ rồi, thì những người trong phòng họp mới thở phào, một nhóm người thật sự đã lo lắng đến mức ướt hết cả lưng.

Giản Mạt một tay chống đầu, ánh mắt nhìn di động chăm chăm... Sau khi cô nhấn nói sẽ lấy thân báo đáp, Cố Bắc Thần không có trả lời nữa, không biết là anh đang có ý gì đây.

"Haiz..." Giản Mạt thờ dãi, lẩm bẩm: "Có đồng ý hay không thì cũng nên nói một tiếng chứ.... Đúng là bất lịch sự mà!"

Buồn bực ném di động lên bàn làm việc, Giản Mạt tạm thời mặc kệ chuyện này.

Bởi vì tình hình bất động sản gần đây, nên cả công ty đang cực kỳ bận rộn...

Cũng không cần biết là bận rộn đến thế nào đi nữa, thì chỗ có các chị em phụ nữ thì chắc chắn sẽ có tán gẫu nói chuyện phiếm.

"Tôi cảm thấy bây giờ tôi chỉ tò mò hai điều về Lục Mạn thôi!" Đinh Đang gờ cây kéo lên xoay xoay: "Một là bộ phim mới của cô ta có dùng quy tắc ngầm hay không. Hai... Là scandal với anh Thần có phải là thật hay không? Hay là chỉ vì lăng xê cho phim mới thôi?!"

"..." Giản Mạt giật dỗi nhìn mọi người đang tán gẫu, lại là bàn đến Cố Bắc Thần, hơi bất đắc dĩ nói rằng: "Mong là mọi người đừng có bàn đến Cố Bắc Thần nữa, tôi thấy không thoải mái."

Hương Văn nhếch miệng cười: "Đừng mà, chị Mạt... Chị đừng có nghĩ về áp lực của tổng giám đốc nữa, nếu chị muốn... Nếu chị có thể ký được hợp đồng thiết kế này, thì tiền đồ của chị sẽ chói lọi luôn đó!" Cô nháy mắt: "Vậy thì đầu phải là không có động lực đầu đúng không?"

Giản Mạt lắc vai, tiếp tục giận hờn nhìn Hương Văn: "Hoàn toàn không có..."

"Mạt Mạt, cậu đừng có áp lực lớn quá..." Mạc Tiểu Nhã hơi nhủu mày nhìn cô: "Nếu có thể ký được hợp đồng thì tốt, còn không ký được thì chúng ta cũng không có tổn thất gì đúng không?"

Giản Mạt ním môi gật gật đầu, sau đó đứng lên đi vào phòng trà pha cho mình một ly cà phê.

Các chị em phụ nữ bên ngoài vẫn đang nghiên cứu thảo luận về ông chồng quốc dân là Cố Bắc Thần, Giản Mạt dựa vào tường phòng làm việc, nghe mọi người nói cười hi hi ha ha, lòng hơi chùng xuống...

Sau khi tan làm, Giản Mạt lê thân thể hơi rã rượi về Lam Trạch Viên, trước sau như một... Hoa viên nhỏ trống rỗng, biệt thự chỉ có một mình cô mà thôi.

Giản Mạt nấu một bữa tối đơn giản cho mình ăn xong, thì tắm rồi lên giường.

Ngồi trên giường, cô đang nghĩ có nên gửi thêm một tin nhắn cho Cố Bắc Thần hỏi chút không...

Chỉ là, cô nhìn đồng hồ, không biết người ta đang dùng cơm hay chìm đắm trong sắc dục cùng với người đẹp nào đó, cô quấy rầy thì cũng không hay lắm nhỉ?

Ngẫm lại thì hay là bỏ đi!

Giản Mạt một mình nên hơi nhàm chán, mở diễn đàn Los Angeles ra, xem các thiết kế kiến trúc.

Ai biết vừa lúc thấy được có người đăng tấm ảnh nhìn tổng thể ở chung cư Vũ Đô và những căn hộ điển hình lên, trong đó có căn hộ của Lục Mạn...

Trên thế giới này không có bí mật nào là mãi mãi cả, đặc biệt là đối với người của công chúng như Lục Mạn mà nói.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Nguy Hiểm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6-2: Lấy thân báo đáp? Nhưng đây là nghĩa vụ vợ chồng! (2)

Phóng to ảnh chụp chung cư lên, ngay sau đó có người tung tin nói Lục Mạn xuất hiện ở chung cư Vũ Đô.... Chuyện Cố Bắc Thần “xây nhà vàng nuôi

giấu tình nhân” âm ỉ rầm rộ, bị mọi người sôi nổi bàn luận trên diễn đàn.

Bởi vì scandal của hai người, nên đám người trên diễn đàn không có chuyện gì làm lại mất đầu sấm soi nghiên cứu mợ Cố...

Lòng hiếu kỳ của mọi người càng lúc càng lớn, càng không biết, thì càng tò mò hơn. Càng tò mò, mà vẫn không biết... Vậy thì sẽ tò mò hơn nữa, sau đó là sẽ phỏng đoán!

Vốn dĩ là xem tin tức về kiến trúc, cuối cùng Giản Mạt lại bị bình luận của đám người này chọc cười...

Bởi vì những ảo tưởng về ông chồng quốc dân Cố Bắc Thần này nên những người hâm mộ là nữ mắng Lục Mạn đến không đáng một đồng.

Mà cuối cùng đề tài lại bị người hâm mộ của đập tan, nói Cố Bắc Thần mua chung cư cao cấp cho Lục Mạn, chỉ sợ địa vị của mợ Cố này khó mà giữ được, ly hôn là chuyện sớm muộn mà thôi.

Giản Mạt hơi thấy dở khóc dở cười.. Bây giờ tỉ lệ người ủng hộ kẻ thứ ba còn nhiều hơn vợ cả nữa! Thế giới này còn công lý không chứ?

Chỉ là đang xem rất vui vẻ, thì không gian yên tĩnh bỗng nhiên có tiếng động.

Trong lòng rung mình, Giản Mạt ngồi dậy... Chắc không phải là trộm đầu nhĩ?

Nghĩ như vậy, nhưng vẫn không tự chủ được lo lắng khẩn trương.

Giản Mạt thắm nuốt nước miếng, xốc chân lên bước xuống giường, rón ra rón rén đi đến cửa phòng ngủ, đang suy nghĩ xem có nên mở cửa ra xem thử hay không, thì chốt cửa lại nhúc nhích... Cô theo phản xạ lùi về sau một bước.

Tay Cố Bắc Thần vẫn còn cầm ổ khóa, nhìn Giản Mạt đang kinh ngạc nhìn mình, hơi nhú mày.

"Anh, sao anh về rồi.." Giản Mạt hỏi.

Cố Bắc Thần không trả lời, chỉ rừ đôi mắt thâm thúy như chim ưng xuống.

Chỉ thấy Giản Mạt đang mặc áo ngủ bằng tơ lụa, bởi vì vừa mới tắm xong nên không có mặc nội y, trước ngực...

Ánh mắt Cố Bắc Thần càng trầm hơn, đột nhiên Giản Mạt ý thức được chuyện gì đó, theo phản xạ giơ hai tay che ngực.

"Anh không biết phi lễ chó nhìn hả?"

Cố Bắc Thần cong môi cười: "Không biết.... Anh chỉ biết, không xem thì thiệt thòi thôi." Dứt lời, cánh tay anh vươn tới chụp lấy cô, thuận thế xoay người, đè Giản Mạt lên tường: "Huống chi, anh đang nhìn vợ anh mà."

Nhắm mắt người người, trên người Giản Mạt là hương sữa tắm quen thuộc mà cô hay dùng, thơm mà không nồng, hương hoa nhàn nhạt, trộn lẫn với hương thơm của cơ thể cô, thật sự rất quyến rũ.

Anh sát lại gần nên làm tim Giản Mạt chệch nhịp: "Sao anh về mà không nói với em một tiếng?"

Cố Bắc Thần càng cong môi cười hơn: "Có ai đó nói với anh là định lấy thân báo đáp mà? Sao anh không về được cơ chứ..."

"..." Giản Mạt vừa nghe xong, dứt khoát dùng tay ôm cổ Cố Bắc Thần, đôi mắt to chớp chớp như giận dữ hỏi lại: "Vậy anh... Định thả cửa cho em hả?"

Cố Bắc Thần không nói lời nào, chỉ là cúi người hôn lên môi Giản Mạt...

Chốc lát sau, Giản Mạt bị nụ hôn vừa dịu dàng vừa mạnh mẽ này của Cố Bắc Thần làm cho mềm nhũn, nếu không phải cô đang bám vào người anh, chỉ sợ là sẽ đứng không vững.

Lúc Giản Mạt sắp bị hôn đến không thở nổi, Cố Bắc Thần mới hài lòng buông cô ra.

Nhìn gương mặt bị ngạt thở nên đỏ bừng của cô, anh cúi người kề sát bên tai cô dùng giọng nói đầy từ tình nói: "Lấy thân báo đáp... Sao lại xem như điều kiện để thả cửa được chứ? Đây là nghĩa vụ vợ chồng..."

Dứt lời, Giản Mạt còn chưa kịp bình tĩnh lại, thì đã bị Cố Bắc Thần bế ngang lên, đi về phía giường lớn.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Ngụy Hiếm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 7-1: Cố Bắc Thần là Kẻ lừa đảo (1)

Giản Mạt vừa rũ mắt, cả người đã bị Cố Bắc Thần đặt lên giường..

Anh chống tay hai bên cô, ánh mắt thâm trầm nói: "Anh đi tắm đã... Bây giờ em có thể suy nghĩ thật kỹ, ngoại trừ lấy thân báo đáp, thì em còn có gì để mang ra làm điều kiện nữa."

Giản Mạt mấy mớ tóc gạt đầu, cứ như vậy nhìn đôi môi mỏng quyến rũ của Cố Bắc Thần, đẹp đến mức làm cô thậm chí dài đầu hàng, sau đó mới làm vẻ đáng thương.

"Chắc chắn, đúng là không thể chịu được về mặt này của em mà..." Cố Bắc Thần bắt đầu đi, "Suy nghĩ kỹ đi, cho em năm phút đó!" Dứt lời, anh cúi người hôn lên khóe môi Giản Mạt một cái, sau đó đứng dậy đến phòng tắm.

Giản Mạt thậm chí chớp mắt, cô không những mê tiền của Cố Bắc Thần, mà còn mê đắm nhan sắc của anh nữa, đúng là hết nói nổi mà.

Cố Bắc Thần tắm đúng năm phút đồng hồ... Lúc ra khỏi phòng tắm thì mái tóc vẫn còn ướt đầm, dùng một chiếc khăn tắm màu trắng che thân dưới lại.

Giản Mạt nghiêng đầu nhìn qua...

Ánh đèn mờ ảo, phần trước vai rộng eo hẹp, cơ bụng sáu múi. Tuyến nhân ngư kia, càng hấp dẫn cô hơn.

Điển hình của loại người mặc quần áo thì gầy còi quần áo thì đáng người hoàn mỹ đây mà!

"Em sắp chảy nước miếng rồi kia..." Cố Bắc Thần cầm khăn lông tùy ý sau tóc đang ướt đầm, sau đó đi tới.

Giản Mạt hơi rối rắm, lúc vừa kết hôn cô chỉ dám ngại ngùng nhìn dáng người này, cuối cùng cũng có thể nhìn một cách thoải mái hào phóng, trắng trợn táo bạo rồi, đúng là thành "đôi vợ chồng già" mà.

"Anh nói... không ngắm thì thiệt thòi mà!" Giản Mạt cười quyến rũ, đôi mày kiều ngạo: "Em đang nghe lời anh mà đúng không?!"

Giản Mạt là một người phụ nữ xinh đẹp, trong trường không những là hoa khôi cũng khoa, mà còn là hoa khôi của trường. Lại không phải là kiểu bình hoa, trình độ học tập có thể xem như là một học bá... Trong trường có rất nhiều nam sinh theo đuôi cô.

Giờ phút này lại có ý quyến rũ như thế, Cố Bắc Thần mà không ăn ngay thì phải xin lỗi bản thân rồi...

Một trận mây mưa, dù Cố Bắc Thần hay là Giản Mạt thì đều cảm thấy cực kỳ thỏa mãn.

Nhưng Giản Mạt đau khổ phát hiện rằng, thể lực của Cố Bắc Thần đúng là quá tốt mà... Mỗi lần về đây đều làm cô kiệt sức, cơ bản là không còn sức lực để nghĩ đến chuyện khác nữa được không?

Hôm sau, ánh nắng xuyên qua bức màn cửa dày nặng, đồng hồ sinh học của Giản Mạt đánh thức cô.

Phát hiện mình đang vùi vào lòng Cố Bắc Thần, cô bật cười, hôn lên gương mặt như điêu khắc của anh, dùng giọng nói nhẹ nhàng vừa tỉnh ngủ nói: "A Thần... Được tỉnh giấc trong lòng anh, đúng là thoải mái quá đi!"

Cô nói xong, còn không ngừng cọ cọ vào lồng ngực anh.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Nguy Hiểm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7-2: Cố Bắc Thần là Kẻ lừa đảo (2)

Cố Bắc Thần không mở mắt, chỉ dùng giọng nói trầm thấp pha chút lười biếng nói: "Không có chuyện gì mà tự dưng đối xử tốt, không phải kẻ gian cũng là trộm!"

"...." Giản Mạt vừa nghe xong, trong lòng thậm chí nể Cố Bắc Thần mấy trăm lần ngay.

Nhưng ai bảo người ta là đại gia, lại có liên quan đến chuyện cô có thể đến UCL hay không chứ, cô phải lấy lòng thôi... Mới sáng sớm mà buồn phiền

quá đi!

Giản Mạt hơi khóc khóc không ra nước mắt, hận không thể đâm anh một cái!

Mím mím môi, Giản Mạt hơi ngẩng đầu, tựa cằm lên ngực Cố Bắc Thần, chơi xấu dùng cằm cọ anh: "Ngoại trừ lấy thân báo đáp thì em còn có biện pháp gì khác đâu... Anh đồng ý đi mà!"

Giản Mạt hơi buồn nôn, cảm thấy bản thân cứ nũng nịu như vậy cực kỳ đáng xấu hổ mà... Tuy rằng Cố Bắc Thần chỉ nhìn thấy bộ dạng này của cô.

Cố Bắc Thần bị Giản Mạt chơi xấu lại dâng trào cảm xúc, mờ mắt ra, đôi mắt nóng rực. Anh xoay người một cái, đè Giản Mạt xuống dưới thân.

"Mới sáng sớm đã châm lửa rồi, xem ra đêm qua anh vẫn chưa thỏa mãn em!" Cố Bắc Thần nói là làm, chưa bao giờ chỉ nói miệng không.

Giản Mạt vừa bất mãn thẳm "măng" vừa bị Cố Bắc Thần khiêu khích nổi hứng, chỉ có thể phối hợp với anh hoàn thành bài tập thể dục buổi sáng thật mờ ám này.

Kết quả cuối cùng là, Cố Bắc Thần vẫn chưa chính miệng đồng ý nói là sẽ thông qua nhóm giám đốc tập đoàn thả cửa cho cô, mà cô đã bị ăn đến mấy lần!

Hiệp đầu tiên, Giản Mạt thất bại thảm hại!

Lại lê thân thể đau nhức rã rời đến công ty, Hường Văn nhìn Giản Mạt một hồi lâu, rồi mới tắc lưỡi nhỏ giọng hỏi: "Chị Mạt, có phải bạn trai chị rất mạnh mẽ đúng không? Nhìn bộ dáng đi đứng không nổi này của chị nè... Chắc chắn, đúng là không thương hoa tiếc ngọc gì hết."

Giản Mạt đen mặt ngay lập tức: "Con bé này nghĩ ngợi lung tung gì đó hả?"

"Em không phải con bé nha, em đã 21 tuổi rồi. Còn nữa, chị Mạt chỉ lớn hơn em có 2 tuổi thôi, đừng có suốt ngày xem em như trẻ con nữa..." Hường Văn lăm lăm, sau đó đi theo vào phòng thiết kế: "Chị Mạt, bên Đế Hoàng có tin gì mới không?"

"Không có!" Giản Mạt vừa nghe đến Đế Hoàng là nghĩ đến Cố Bắc Thần, mặt càng đen hơn.

Cô là vợ việc của cô là làm âm giương, dễ dàng lắm hả?! Cố Bắc Thần đúng là hổ hàng mà, cố ý làm cô mơ màng hiểu nhầm, cuối cùng lại lừa dối cô.

Hường Văn nghe xong, dừng mảy ngay, thần thần bí bí nói: "Sáng sớm hôm nay em mới nghe được một tin đó... Tối qua tổng giám đốc Du mà tổng giám đốc Lư của bộ phận kinh doanh tham gia một bữa tiệc trong giới bất động sản đó, có đám người bên Trung Bằng nữa đó.

"..." Khóe miệng Giản Mạt giật giật, nhìn cô gái nhỏ không hề lo lắng, mà còn vui sướng khi người gặp họa, tâm trạng ti lệ nghịch với ánh nắng bên ngoài.

Tình hình đã vậy, không thể không dốc hết sức nỗ lực giành hạng mục thiết kế lần này rồi!

Quả nhiên...

"Mạt Mạt, tổng giám đốc nói mọi người đến phòng họp họp." Mạc Tiểu Nhã nói.

Giản Mạt nhìn khóe miệng Hường Văn đang cười toe toét, cực kỳ muốn tổng giám đốc đổi một thực tập sinh trợ lý thiết kế khác cho mình. Trợ lý của người ta đều lấy lòng cấp trên của mình, tại sao trợ lý của cô làm cô ngột ngạt cả ngày thì không nói, còn ngồi xem trò hay của cô nữa là sao?!

Giản Mạt nghĩ không ra, càng nghĩ không hiểu đó chính là... Du Tử Quân và La Hiểu Tĩnh bên Trung Bằng đối đầu không biết bao nhiêu năm rồi, vậy không một sao?

"Mặc kệ như thế nào," Du Tử Quân trầm mặt nói: "Giản Mạt, chuyện thiết kế cho trung tâm giải trí phía Tây thành phố của Đế Hoàng, không cần biết cô dùng biện pháp gì cũng phải giành được thiết kế một tầng..."

Giản Mạt bình tĩnh, nói không nhanh không chậm: "Đế Hoàng không phải là nơi mà chúng ta có thể không chế được, tổng giám đốc Du... Tôi chỉ có thể nói tôi sẽ cố gắng hết sức mà thôi."

Tất cả mọi người đều nuốt nước bọt, âm thầm bội phục Giản Mạt dám nói thẳng, cũng cảm thấy lo lắng cho cô.

Giản Mạt đã làm ở đây từ lúc thực tập đại học, xinh đẹp, có năng lực, quan hệ tốt, có trách nhiệm, quyết đoán là những từ để nói về cô, toàn bộ người trong bộ phận thiết kế này đều rất thích cô... Tuy rằng bây giờ lời nói của cô là thật, nhưng ai cũng biết được rằng tâm trạng của Du Tử Quân đang khá xấu.

Du Tử Quân không ngờ Giản Mạt lại dám đối đầu với anh ta, sầm mặt ngay lập tức: "Sao, cô cảm thấy mình làm không được à?"

"Tôi rất tin tưởng vào bản thiết kế của mình... Nhưng thiết kế có được như bản thảo hay không, thì cũng chưa chắc được." Giản Mạt lấy thông tin đã tìm hiểu được trên mạng trước đó đưa cho mọi người: "Nhà họ Tô định đầu tư một phòng nhạc ở phía Bắc Los Angeles, tôi cảm thấy chúng ta cũng có thể thử dự án này..."

Mọi người hơi ngạc nhiên về tin này, theo bản năng nhìn về phía tư liệu của Giản Mạt.

Du Tử Vân lật tài liệu của Giản Mạt xem, khuôn mặt có một loại cảm giác làm người xem không hiểu tâm trạng ngay lúc này của anh ta.

Giản Mạt mỉm cười hỏi: "Tổng giám đốc Du, ông cảm thấy thế nào?"

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Ngụy Hiếm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8-1: Ngại quá, anh muốn mua tác phẩm của em sao? (1)

Du Tử Quân biết lúc này mình đang tức giận, nếu nói tác phẩm này không tốt thì sau này ông ta đừng hòng lẫn lộn trong cái vòng luẩn quẩn này nữa, thế nhưng chẳng lẽ lại để người phụ nữ này xem thường sao?

"Tổng giám đốc Du, Tô Quân Ly vừa mới trở về từ nước ngoài, phòng hòa nhạc của nhà họ Tô lại đặt tên như tên tiếng Anh của Tô Quân Ly..." Giản Mạt nói tiếp, "Mặc dù nhà họ Tô chỉ ở trong giới nghệ thuật, nhưng phòng hòa nhạc này lại có quan hệ với Tô Quân Ly, nếu có thể giành được dự án này, có lẽ sẽ không thua kém dự án trung tâm thương mại của Đế Hoàng đâu."

Sắc mặt Du Tử Quân không tốt, nhưng ông ta vẫn chăm chú nhìn tư liệu, cuối cùng mở miệng nói.

"Xem như phương án dự bị đi... Giản Mạt, dự án phòng hòa nhạc không lớn, mà nếu đúng như cô nói, phòng hòa nhạc sẽ đặt tên của Tô Quân Ly, có giành được hay không còn chưa biết đâu." Du Tử Quân ngừng một lát, "Trung tâm thương mại của Đế Hoàng mới quan trọng, tôi hy vọng cô quan tâm nó hơn."

"Được, tôi sẽ tìm cách." Giản Mạt đáp.

Sau khi hội nghị kết thúc, Du Tử Quân rời đi trước, thế nhưng mọi người lại không muốn đi, bọn đều đang lo lắng cho Giản Mạt.

"Giản Mạt, cô lên." Đường Hạo Dương nói khẽ, đứng dậy rời đi.

Lập tức, phòng họp sôi nổi.

Có người tức giận, có người lo lắng, có người im lặng, cũng có người không biết phải làm sau... Từ đầu đến cuối, chỉ có một mình Giản Mạt là bình tĩnh.

Đương nhiên, không phải vì cô là vợ ngầm của Cố Bắc Thần mà không biết sợ. Mà là cô hiểu được, cánh cửa bên Đế Hoàng khó chơi như thế nào.

"Tư Vực, Đinh Đang, hai người liên hệ bên phía nhà họ Tô giúp tôi." Giản Mạt dặn dò, "Xem có cơ hội đưa bản thiết kế qua không."

"Được!" Từ Tư Vực và Đinh Đang đáp.

"Chị Mạt." Hường Văn như sắp khóc, "Sao em cảm thấy hai bên đều khó chơi như nhau vậy?!"

Giản Mạt thờ dãi, "Cố gắng thôi." Sau đó gật đầu chào mọi người rồi rời khỏi phòng họp.

Sáng sớm, hình như mọi người đều vì buổi họp đó mà trở nên bận rộn, cho đến buổi chiều Giản Mạt mới rảnh rỗi được một chút.

Ngồi trên ghế quay, Giản Mạt nghĩ xem phải làm sao để có cơ hội tham gia vào cuộc thi thiết kế của Đế Hoàng, nhưng mặc kệ nghĩ thế nào thì cũng chỉ có một kết quả là... không có khả năng!

Đúng lúc đó, tiếng chuông điện thoại vang lên, quấy rầy suy nghĩ của Giản Mạt.

Giản Mạt sững sờ, cầm điện thoại lên, nhìn thấy cái tên trên màn hình là "bác sĩ Vương", Giản Mạt sợ hãi, vội vàng bắt máy: "Bác sĩ Vương, có phải mẹ cháu?"

"Mẹ cháu không sao, vẫn ổn." Bác sĩ Vương thờ dãi, "Tiểu Giản à, bọn họ ngại nên không dám gọi cho cháu, chủ đành phải gọi. Viện phí lần trước cháu nộp đã dùng hết rồi, bên kia nói nếu cứ kéo dài viện phí thì sẽ không cấp thuốc nữa."

Trong lòng Giản Mạt rất khó chịu, "Dạ, cháu biết rồi... Hai ngày nữa cháu sẽ đem tiền qua."

"Được." Bác sĩ Vương lại thờ dãi, "Tiểu Giản à, cháu có nghĩ đến việc từ bỏ không? Thuốc mẹ cháu dùng đều phải nhập về từ nước ngoài, rất quý... Không phải ai cũng chịu được đâu."

Trái tim Giản Mạt như bị người ta đâm vào, đau đến nỗi nước mắt tràn ra, “Mẹ còn sống mà, sao cháu có thể từ bỏ được chứ? Chẳng lẽ phải tro mắt nhìn mẹ chết sao? Cháu không làm được...” Cô hít sâu, “Cháu sẽ tìm cách.”

Bác sĩ Vương nghe xong cũng chỉ có thể thở dài, “Chú đến chỗ thu viện phí xin nợ thêm hai ngày, cháu tìm cách đi.”

“Cám ơn chú, bác sĩ Vương.” Giản Mạt hỏi thăm thêm vài câu rồi ngắt máy.

“Cốc cốc!”

Hương Văn gõ lên cánh cửa thủy tinh rồi bước vào, vừa nhìn đã thấy hai mắt đỏ bừng của Giản Mạt, “Mạt Mạt, chị sao vậy?” Hương Văn vội vàng bước lên, “Chị đừng tạo áp lực cho mình mà, cùng lắm thì năm sau lại tiếp tục cố gắng.”

Giản Mạt gượng cười, “Không phải chuyện đó. Chị ra ngoài một lát, lát nữa nếu người của tổng giám đốc có tìm thì em nhớ nói cho họ biết là chị đã tìm được biện pháp liên hệ với người bên Đệ Hoàng rồi.” Dứt lời, cô đứng dậy bỏ điện thoại vào túi rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Ngụy Hiếm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8-2: Ngại quá, anh muốn mua tác phẩm của em sao? (2)

Hương Văn sững sờ, chờ đến khi cô phản ứng lại thì Giản Mạt đã biến mất.

Giản Mạt lái xe chạy trên đường lớn Los Angeles, trước khi kết hôn cô có đưa ra điều kiện với Cố Bắc Thần, chính là mỗi tháng cho cô 2 vạn tiền sinh hoạt.

Lúc đó cứ tưởng 2 vạn là sẽ đủ cho mẹ chữa bệnh, nhưng không ngờ gần đây bệnh tình của mẹ lại nặng thêm, sau khi thêm thuốc mới thì 2 vạn đã không còn đủ nữa rồi.

Chẳng lẽ lại xin tiền Cố Bắc Thần?

Giản Mạt ngừng xe bên đường, không nhin được mà cười giễu cợt.

Cô phải dùng lý do gì để xin tiền đây? Hơn nữa, mẹ phải dùng thuốc cho đến khi tìm được quả tim thích hợp để thay, cô làm sao mở miệng được đây?

Giản Mạt mệt mỏi nằm lên tay lái, tầm mắt nhìn xuyên qua cửa thủy tinh.

Đột nhiên, cô thấy bên đường có một bảng hiệu, mở to hai mắt xác nhận nội dung bên trên, ánh mắt cô rực sáng.

Xuống xe, Giản Mạt bước qua, nhận tờ rơi.

“Chị gái, có hứng thú sao?” Cậu bé phát tờ rơi cười hỏi, “Đây là hoạt động từ thiện, bản thiết kế có thể đưa đi đấu giá, một nửa làm từ thiện, một nửa trả cho chị xem như là phí bản quyền.”

Cậu bé đưa tờ rơi cho Giản Mạt, vội vàng nói thêm: “Đến lúc đó sẽ có rất nhiều danh nhân đến xem, chỉ cần bản thiết kế của chị được họ thích thì có lẽ sẽ nhận được nhiều thứ hơn chị nghĩ nữa đó.”

Giản Mạt xem thời gian, là buổi chiều, “Thiết kế cái gì cũng được sao?”

“Cái gì cũng được.” Cậu bé cười gật đầu, “Nếu chị rảnh thì có thể vào chuẩn bị.”

Giản Mạt gật đầu, sau đó chạy xe tới bãi đậu rồi bước vào nơi triển lãm.

Bên trong có mấy người đang vẽ, Giản Mạt nhìn xung quanh, thiết kế nào cũng có.

Bởi vì cô đã ký hợp đồng với Tường Vũ, cho nên không thể lén lút thiết kế kiến trúc được, suy nghĩ một lát, Giản Mạt quyết định thiết kế trang sức. Nếu có phụ nữ tới xem thì có lẽ sẽ bán được giá tốt.

Nếu đủ thời gian thì cô sẽ vẽ được thêm mấy bức nữa.

Thời gian chậm rãi trôi qua khi Giản Mạt chăm chú vẽ tranh, bởi vì cô học thiết kế, hơn nữa còn rất nhạy cảm với sự vật và tưởng tượng, khi gần đến thời

gian bắt đầu đấu giá thì cô cũng đã hoàn thành tác phẩm của mình.

Giản Mạt cười, không nhận ra ánh mắt sắc bén dừng lại trên người mình, cô chỉ quan tâm trau chuốt lại bản vẽ rồi viết xuống bên cạnh cái tên “Tình yêu chân thành”.

Rất hài lòng với thiết kế của mình, Giản Mạt dự định đến nơi triển lãm.

“Cố Bắc Thần, thiết kế của bộ trang sức kia thật đặc biệt.” Đột nhiên, khi Giản Mạt định xoay người rời đi thì nghe thấy giọng nói nũng nịu của một người phụ nữ.

Giản Mạt dừng lại, trong lòng không ngừng rên rỉ, khi nhìn thấy bóng dáng quen thuộc kia, theo phản xạ định che mặt chạy trốn.

Giản Mạt tự ám chỉ: Không thấy mình không thấy mình không thấy mình...

Cố Bắc Thần dứt tay vào túi quần, người phụ nữ kia ôm khuỷu tay anh, một người nhìn Giản Mạt, một người nhìn bản thiết kế... Hai đôi mắt đều đầy ý cười.

Chỉ là người phụ nữ kia thì kinh ngạc, còn Cố Bắc Thần lại cười nhạo.

“Thần, mua thiết kế này được không?” Người phụ nữ kia chu đôi môi đỏ mọng nói, “Sau này lại làm một bộ trang sức giống thế.”

Cố Bắc Thần vẫn nhìn Giản Mạt, đôi mắt u ám không nhìn thấy đáy, chỉ là khoe miệng như cong lên, khẽ nói: “Được!”

“Không biết thiết kế này bao nhiêu nh?” Cô ta hờn dỗi hỏi Cố Bắc Thần.

“ Bao nhiêu cũng được!” Giọng điệu bình thản của Cố Bắc Thần làm cho người ta không nghe ra cảm xúc thật sự của anh là gì, ánh mắt vẫn không rời khỏi Giản Mạt, giống như, muốn nhìn thấu cô vậy!

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Nguy Hiểm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9-1: Sự máu chó của quy tắc ngầm (1)

Giản Mạt chỉ cảm thấy cô sắp bị anh nhìn thủng một lỗ luôn rồi, trốn cũng không trốn được, cô chỉ có thể kiên trì nhìn anh... Nhưng mà, lúc nhìn thẳng vào mắt anh, cô liền hối hận.

Cố Bắc Thần cười lạnh, giống như chỉ cần liếc mắt đã nhìn thấu mục đích của Giản Mạt khi ở nơi này.

Cảm thấy không khí xung quanh như biến mất, ép đến nỗi trái tim đập chậm dần. Giản Mạt lắp bắp: “Hai... hai mươi vạn!”

“Rẻ đấy!” Cố Bắc Thần khẽ cười, lấy chi phiếu ra viết vài nét rồi đưa cho Giản Mạt.

Anh đẩy người phụ nữ bên cạnh, bước về phía trước, cố ý nói thật chậm rãi bên tai Giản Mạt, nói bằng giọng điệu có thể làm cho thần kinh người ta căng thẳng: “Không bằng... sau này cô Giản có thiết kế mới thì cứ liên hệ trực tiếp với tôi, thế nào?”

Giản Mạt chỉ cảm thấy trái tim như ngừng đập, mấy giây sau mới bình tĩnh được: “Được... Chỉ cần anh có đủ tiền.”

“Em biết...” Về mặt Cố Bắc Thần không đổi, giọng nói lại ngày càng trầm thấp, “Là anh đủ tiền mà.” Dứt lời, Cố Bắc Thần chậm rãi đứng dậy, gương mặt lạnh lùng như tượng làm người ta không nhìn thấu cảm xúc thật sự của anh.

Khóe môi Giản Mạt run rẩy, cố gắng giữ vững nụ cười trên mặt, không để lộ cảm xúc giằng co ra bên ngoài.

“Vậy thì cho tôi cách liên lạc đi.” Giản Mạt cười, để lộ kúm đồng tiền như hoa, có lẽ là do quan hệ của cô và Cố Bắc Thần, khi nói những lời này cũng rất tự nhiên, không hề làm cho người khác cảm thấy cô đang ra vẻ, “Nếu không thì khi có thiết kế mới, tôi biết bán thế nào cho anh đây?”

Người phụ nữ kia thấy Giản Mạt như thế, lập tức khinh thường, cô ta cảm thấy Giản Mạt đang dựa vào cơ hội này bám lấy Cố Bắc Thần.

“Buổi tối 8 giờ, gặp ở Thiên Đường Dạ.” Cố Bắc Thần nói khẽ, nhìn Giản Mạt bằng ánh mắt cảnh cáo rồi xoay người rời đi.

Đến khi Cố Bắc Thần đi mất, Giản Mạt mới nhìn chi phiếu trong tay. Cuối cùng, vẫn lấy tiền của Cố Bắc Thần.

Nhận một nửa từ chỗ người tổ chức, Giản Mạt mở cửa chiếc xe mà Cố Bắc Thần xem là đồ bỏ chạy tới bệnh viện.

Sau khi đưa chỉ phiếu cho bệnh viện, Giản Mạt đi tìm bác sĩ Vương, hỏi ông tình huống gần đây của Tô Mặc rồi mới đến phòng bệnh.

Giản Mạt vào nhà tắm xả nước lau người cho Tô Mặc, nhìn thấy mẹ vẫn hôn mê như trước, cô thật khó chịu.

Cha xảy ra chuyện ngoài ý muốn, té ở công trường, mẹ lại đột ngột tái phát bệnh tim, bây giờ chỉ có thể dựa vào thuốc và máy thở để duy trì... chờ tìm được trái tim phù hợp để thay.

Tất cả mọi thứ, hình như đều thay đổi từ đêm mưa ấy.

Cho dù bất hạnh dồn đến một lần, nhưng cô vẫn rất may mắn, vào lúc khó khăn nhất, cô gặp Cố Bắc Thần.

Mặc kệ anh cần một người vợ để làm gì, nhưng chưa bao giờ cô ngừng cảm ơn.

“Mẹ, con rể của mẹ rất giàu, cho nên... đừng lo, đừng lo sẽ trở thành gánh nặng cho con, được không?” Giản Mạt vừa lau người cho Tô Mặc vừa nói, “Anh ấy đối xử tốt với con lắm, giúp đỡ con trong cuộc sống và công việc nữa.”

Giản Mạt cứ kể cho mẹ nghe những chuyện vui gần đây, giống như Tô Mặc thật sự ở trước mặt cô, giống như cuộc đời chưa từng buồn tẻ.

Sau khi sửa soạn cho mẹ xong, cô hôn lên gương mặt gầy yếu của mẹ, “Mẹ, con đi đây, mẹ phải cố gắng đó. Con cũng sẽ cố gắng.” Nói xong, đầu mũi đột nhiên đau xót, mặc kệ bên ngoài kiên cường thế nào, khi ở trước mặt mẹ cô vẫn yếu ớt như thế.

Rời khỏi phòng bệnh, đúng lúc nhìn thấy bác sĩ Vương đang khám bệnh.

“Bác sĩ Vương, nhờ chú quan tâm mẹ cháu.” Giản Mạt mím môi, “Nếu tìm được trái tim thích hợp, chú nhất định phải báo cho cháu biết đó.”

Bác sĩ Vương thở dài gật đầu, ông không nỡ khuyên cô nữa.

Thật ra mọi người đều biết, bây giờ Tô Mặc chỉ dựa vào thuốc nhập từ nước ngoài để cầm cự, một tháng tốn 3 vạn tiền thuốc, đó không phải là số tiền mà gia đình bình thường có thể chịu được.

Hơn nữa, cho dù tìm được trái tim thích hợp, không nói tiền bạc thì cơ thể cũng sẽ có bài xích. Kết quả tệ nhất là mất tiền mà người cũng không còn.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Nguy Hiểm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9-2: Sự máu chó của quy tắc ngầm (2)

“Aiz, còn trẻ như thế, thật là khó cho cô ấy.” Bác sĩ Vương nhìn theo bóng lưng Giản Mạt, thở dài lắc đầu.

Giản Mạt mới rời khỏi bệnh viện thì điện thoại kêu lên, là Đường Hạo Dương, cô đặt bên tai, “Giám đốc?”

“Giản Mạt, tối nay có một bữa tiệc, cô đi với tôi.” Đường Hạo Dương nói thẳng, “Tôi đã hỏi rồi, có lẽ Cố Bắc Thần cũng đến... Thừa dịp này hỏi xem có thể có cơ hội không.”

Giản Mạt đau đầu, “Giám đốc, tôi...”

“Giản Mạt à, cô cũng biết tổng giám đốc Du khó tính thế nào.” Giọng nói Đường Hạo Dương nặng nề, “Cho dù không vì công ty, cô cũng không muốn vì tiền đồ của mình mà suy nghĩ hả? Chuyện này liên quan đến việc cử cô đi học ở UCL* đó...”

*Đại học Luân Đôn.

Giản Mạt không từ chối được, hơn nữa hôm nay cô còn lấy có đến Đế Hoàng để không về công ty. Nếu lúc này từ chối thì cũng quá giả tạo rồi!

Vừa rời Cố Bắc Thần đã nói buổi tối phải đến Thiên Đường Dạ, có lẽ anh sẽ không xuất hiện ở bữa tiệc đó đâu.

Giản Mạt về nhà thay lễ phục, là chiếc váy dài tơ lụa màu trắng và áo ngoài cộc tay, nhìn đồng hồ, còn một tiếng nữa là bữa tiệc bắt đầu, từ nơi này lái xe qua cũng không xa lắm.

Bữa tiệc tổ chức ở Nam Hương, tòa nhà này rất nổi tiếng ở Los Angeles, đúng như Giản Mạt đoán, không thấy Cố Bắc Thần ở đây.

“Xin lỗi, tôi đi vệ sinh.” Giản Mạt nói rồi đứng dậy rời khỏi phòng tiệc.

Cô không thích những bữa tiệc thế này, đều là ánh mắt nóng rực của đàn ông, nhưng Cố Bắc Thần có thể làm cô nóng người, còn những người này chỉ làm cô ghê tởm

“Tiểu Giản, cũng đi vệ sinh à?”

Giản Mạt vừa định vào nhà vệ sinh thì đã bị người ta gọi lại, là một vị trưởng phòng của công ty nào đó, cô đáp: “Trưởng phòng Hoàng.”

“Em đi đi, anh chờ em về chung.” Trưởng phòng Hoàng chép miệng, vẻ mặt làm cô nổi da gà.

Giản Mạt lén lút khinh thường, nụ cười trên mặt lại không thay đổi, “Không cần, trưởng phòng Hoàng cứ đi trước đi, tôi phải đi hơi lâu.”

“Không sao không sao, đúng lúc hút thuốc.”

“...” Giản Mạt không nói gì nữa, chỉ có thể đi vào.

Giản Mạt ở bên trong đi tới đi lui hơn 20 phút, cô nghĩ ông ta đã chờ không nổi mà đi mất rồi nhỉ?! Nhưng mới vừa bước ra, người còn ở đó!

“Trưởng phòng Hoàng, ngại quá, để ông đợi lâu.” Giản Mạt cẩn thận giữ khoảng cách an toàn với ông ta, “Vâng, đi thôi?”

“Không vội...” Ánh mắt ông ta làm cho cô khó chịu, “Tiểu Giản à, vừa rồi Tiểu Đường nói, thiết kế của em không tệ!”

Giản Mạt không biết ông ta muốn làm gì, chỉ có thể cười gật đầu, “Là tổng giám đốc quá lời.”

“Vừa rồi Tiểu Đường còn nói quá hơn nữa đấy chứ.” Ông ta nhếch môi nói, “Tiểu Giản có hứng thú với dự án thiết kế ký túc xá của bọn anh không?”

“...” Giản Mạt nghe tới đây đã hiểu, ông ta muốn dùng quy tắc ngầm với cô!

“Phải xem ý của công ty thế nào đã, đâu đến lượt tôi quyết định chứ.”

Trưởng phòng Hoàng nghe thấy như thế, giả vờ hỏi Giản Mạt, “Nếu Tiểu Đường đã đề cử thì nhất định là em có chỗ hơn người. Nếu không thì... anh giao nó cho em?”

Giản Mạt lùi về sau, “Ha ha, cảm ơn trưởng phòng Hoàng đã xem trọng, nhưng nhà thiết kế bọn tôi đều dựa theo ý của cấp trên... A...”

Đột nhiên, Giản Mạt bị trật chân, cô ngã sang bên cạnh.

Trưởng phòng Hoàng vội vàng kéo cô. Không biết có phải ông ta cố ý hay không mà Giản Mạt đã bị đẩy dựa vào tường.

Đây là bị chặn vào tường trong truyền thuyết sao?!

Cái này còn chưa xem là máu chó đâu, máu chó hơn nữa chính là... Khi Giản Mạt nhìn sang hướng khác theo quan tính, cô nhìn thấy đôi mắt sâu thẳm làm cho người ta cảm thấy cả người lạnh lẽo.

Là Cố Bắc Thần.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Nguy Hiểm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10-1: Em thiếu tiền lắm sao? (1)

Hai tay Cố Bắc Thần rút trong túi quần, “Trưởng phòng Hoàng, thật là trùng hợp!”

Trưởng phòng Hoàng vừa nghe thấy có người liền buông Giản Mạt ra, nhìn thấy Cố Bắc Thần thì cười nói, “Cậu Thần cũng đến đây ăn cơm à?” Ông ta nhớ đến Giản Mạt bên cạnh, ngại ngần giải thích, “Tiểu Giản à, đi đường phải cẩn thận một chút chứ, đừng có ngã trước mặt anh nữa.”

Đổi thành cô dụ dỗ ông ta.

Giản Mạt oán thầm, cười nói: “Cảm ơn trưởng phòng Hoàng, nếu không có ông thì tôi ngã thật rồi.” Cô đáp khéo léo, vội vàng nói: “Trưởng phòng

Hoàng, tôi về chỗ ngồi trước đây.”

Không chờ ông ta đồng ý, Giản Mạt mặc kệ mắt cá chân đau đón vội vàng lướt qua bên người Cố Bắc Thần. Nhưng mà, khi đi ngang qua anh, cô cảm thấy hơi lạnh đang đập vào người.

Trở về chỗ ngồi, Giản Mạt nói vừa rồi không cần thận bị trật chân, xin phép mọi người về trước.

Đường Hạo Dương thấy không có cơ hội thân thiết với Cố Bắc Thần, mấy ông già trong đây còn nhìn chăm chăm Giản Mạt, sợ cô bị hại nên đồng ý cho cô đi trước.

Giản Mạt như tù nhân được miễn án, bất chấp ánh mắt mọi người mà vội vã rời đi. Đáng tiếc là vừa mới đi tới hành lang thì đã gặp Tiêu Cảnh.

“Cô Giản, cậu Thần kêu cô lên xe chờ cậu ấy!”

Vì không muốn xảy ra hiểu lầm không cần thiết, từ trước đến nay Tiêu Cảnh đều gọi cô là cô Giản, sẽ không gọi mợ chủ làm cho người khác thắc mắc với xung hô này.

Khóe môi Giản Mạt run rẩy: “Không đi được không?”

Tiêu Cảnh cười nói: “Cậu Thần nói, được!”

Giản Mạt thở phào, nhưng mà, còn chưa thở xong thì đã bị lời nói của Tiêu Cảnh làm cho ghen hờn.

“Nhưng mà, cậu Thần nói... nếu không đi, điều kiện gì cũng bỏ hết.” Tiêu Cảnh ám chỉ.

Khóe môi Giản Mạt tiếp tục run rẩy, sau đó không tình nguyện đi theo Tiêu Cảnh đến chiếc Spyker xa hoa lại khí phách kia.

Hình như Tiêu Cảnh đã gửi tin nhắn cho Cố Bắc Thần, nên một lát sau anh đã xuất hiện, có lẽ là khoảng 10 phút.

“Đến Thiên Đường Dạ!” Cố Bắc Thần vừa lên xe đã nói.

Tiêu Cảnh đáp lời, khởi động xe chạy đến Thiên Đường Dạ. Sau đó chuyên tâm chạy xe, hoàn toàn không quan tâm đến bầu không khí nặng nề phía sau.

Sau khi tới Thiên Đường Dạ, Giản Mạt bối vì hôm nay đã phạm lỗi... ừm, tuy cô không biết mình làm gì sai. Nhưng vẫn ngoan ngoãn đi theo Cố Bắc Thần, sau đó đi tới phòng riêng.

Trong đó đã có mấy người, bọn họ thấy Cố Bắc Thần dẫn Giản Mạt đến thì sững sốt, sau đó nhũn mảy đuổi những người không liên quan ra ngoài.

Giản Mạt biết những người này, bốn cậu ấm trong truyền thuyết của Los Angeles!

Ngoại trừ cậu ba Cố Bắc Thần, còn có cậu cả Long Kiều, cậu hai Lê Văn Trạch và cậu tư Lâm Hưởng Nam. Giản Mạt biết những người này, nhưng không quen, cũng chỉ là biết đến sự tồn tại của nhau mà thôi.

“Chắc chắc, tình huống gì đây?” Lâm Hưởng Nam chạy đến bên cạnh Cố Bắc Thần, thấy sắc mặt anh không tốt thì nhìn Giản Mạt, “Em nói này chị ba, anh ba bị sao vậy?”

Từ sau khi kết hôn, Cố Bắc Thần chưa từng dẫn Giản Mạt đến tham gia hội họp với bọn họ.

Giản Mạt muốn cười thật lễ phép... nhưng mà với bầu không khí này, cô cười không nổi.

Long Kiều và Lê Văn Trạch nhìn nhau, không nói gì, hai người đều nhìn Cố Bắc Thần.

Cố Bắc Thần châm thuốc lá, cũng không nói gì, anh cứ ngồi im như vậy.

Lâm Hưởng Nam là người nhiệt tình nhất trong số bốn người bọn họ, cũng mặc kệ căng thẳng hay không, anh ta đi đến trước mặt Giản Mạt, “Chị ba, anh ba như vậy là có ý gì?”

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Nguy Hiểm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10-2: Em thiếu tiền lắm sao? (2)

Giản Mạt không quen cách gọi “chị ba” của Lâm Hường Nam, người khác không biết cô và Cố Bắc Thần là loại quan hệ gì, nhưng cô tin những người này đều biết, “Tôi, tôi cũng không biết.”

Cô không biết Cố Bắc Thần tức giận là vì chuyện cô bán bản thiết kế vào buổi chiều hay là sự kiện máu chó ngoài ý muốn vừa rồi của cô và trưởng phòng Hoàng. Nhưng từ lúc lên xe đến giờ, người đàn ông này không lên tiếng, cô cũng không phải con giun trong bụng anh, chắc chắn là không đoán được rồi.

“Tiểu Giản uống gì, kêu Lâm Hường Nam đi lấy.” Lệ Vân Trạch phá vỡ tình huống bế tắc.

Lâm Hường Nam cũng cảm thấy kỳ lạ, vội vàng hỏi: “Đúng rồi, chị ba uống gì?”

“Gì cũng được.” Giản Mạt ngại ngùng, “Cám ơn.”

“Đừng mà, đều là người nhà, khách sáo làm gì chứ?” Lâm Hường Nam nhìn Cố Bắc Thần, “Anh ba, anh nói đúng không?”

Cố Bắc Thần vẫn nghiêm mặt như trước.

Bầu không khí lại trở nên căng thẳng, cũng may đều đã quen, Long Kiều nói: “Có gì thì giải quyết, chiến tranh lạnh như thế làm gì?”

Cố Bắc Thần đập thuốc lá, “Em đi trước, chi phí hôm nay tính cho em.” Nói xong, anh mạnh bạo kéo Giản Mạt đứng dậy, mặc kệ cô có đứng vững hay không cũng kéo ra ngoài.

Vừa rồi Giản Mạt bị trật chân, bây giờ còn bị anh kéo mạnh như vậy, đầu đến nỗi đứng không vững. Nhưng thấy Cố Bắc Thần mặc kệ, cô cũng chỉ có thể mạnh mẽ chịu đựng không than thở.

Cố Bắc Thần đẩy Giản Mạt vào trong xe, lạnh lùng nói: “Quay về Lam Trạch Viên.”

Tiêu Cảnh nhìn kính chiếu hậu, khởi động xe chạy đến Lam Trạch Viên. Nhưng mà, dọc theo đường đi anh ta cảm thấy không khí ngày càng căng thẳng.

Tới biệt thự, Cố Bắc Thần bước xuống xe đi vào.

Giản Mạt xuống xe nhìn theo bóng lưng Cố Bắc Thần, cảm thấy oan ức, còn phải cố làm cho mình trở nên bình tĩnh.

Chịu đựng đau đớn từ mắt cá chân, vào phòng, Giản Mạt giả vờ thoải mái mà cười nói: “Anh đang giận sao?”

Cố Bắc Thần lạnh lùng nhìn Giản Mạt, đẩy cô ngã xuống sofa, cũng đè xuống người cô.

Bởi vì trọng lực mà mắt cá chân Giản Mạt còn đau hơn, suýt nữa thì bật khóc.

“Giản Mạt, em thiếu tiền lắm sao?”

“Hả?” Giản Mạt bối rối vì đau mà không phản ứng kịp.

Đôi mắt Cố Bắc Thần ngày càng u ám, “Vợ của Cố Bắc Thần anh mà phải đến phòng đầu giả bán bản thiết kế sao? Người phụ nữ của Cố Bắc Thần anh mà lại quan hệ bừa bãi với người như trưởng phòng Hoàng sao? Hả?”

“Em không có...” Giản Mạt đau đến nhúm mày.

“Không có?” Cố Bắc Thần cười giễu cợt, “Là không có bán bản thiết kế hay là không có quan hệ bừa bãi?”

“Một nửa tiền bản thiết kế được làm từ thiện.” Giản Mạt nói, trong lòng rất buồn nhưng tính tình cứng đầu làm cô không thể chịu thua, “Chỗ trưởng phòng Hoàng, em không có dụ dỗ ông ta... Anh tin thì tin, không tin thì thôi!”

Cô càng nói càng tủi thân, còn phải chịu đau ở mắt cá chân, đẩy Cố Bắc Thần, “Em mệt rồi, hôm nay có thể ngủ không?”

Cố Bắc Thần không cử động, chỉ đè bả vai Giản Mạt... Từ khi kết hôn đến nay, anh chưa từng quản lý cuộc sống của cô.

Có thể nói, thời gian bon họ ở chung còn không nhiều bằng lúc lên giường.

Nhưng người phụ nữ của Cố Bắc Thần anh lại cần tiền đến nỗi đi bán bản thiết kế sao? Bị người khác trêu chọc cũng chỉ có thể chịu đựng không nói gì sao?

Từ thiện quái quỷ gì chứ? Nếu chỉ đơn giản như thế thì buổi sáng cô cũng sẽ không né tránh anh!

“Ngày mai từ chức đi!” Cố Bắc Thần nói, “Loại công việc cần dùng quy tắc ngầm để leo lên, em còn làm làm gì?”

Chương 11-1: Xem biểu hiện của em (1)

Giản Mạt khẽ chớp mắt, đôi mắt đen lấp lánh dưới ánh đèn, “Chúng ta không nói đến chuyện từ chức được không?” Cô nói khẽ, “Tôi nay là chuyện ngoài ý muốn thôi.”

Cô không đẩy Cổ Bắc Thần nữa, mà là vươn tay vòng qua cổ anh, giọng nói hờn dỗi: “Sau này nếu có người muốn dụ dỗ em, em nhất định sẽ tát họ. Mặc kệ đó là ai, ai kêu chồng em là Cổ Bắc Thần chứ?!”

Cổ Bắc Thần nhìn Giản Mạt chăm chú, vừa rồi còn muốn khóc mà bây giờ đã trở thành Giản Mạt lúc trước mà anh thường thấy, khoe môi Cổ Bắc Thần cong lên, nở nụ cười lạnh lùng.

Giản Mạt thấy Cổ Bắc Thần im lặng, cô ngẩng đầu hôn anh, “Chúng ta đừng cãi nhau nữa được không?”

Cổ Bắc Thần hỏi, “Muốn tiền làm gì?” Anh không bị Giản Mạt lừa gạt cho xong, đôi mắt sắc bén nhìn cô.

Giản Mạt im lặng, không biết có nên nói chuyện mẹ đổi thuốc với Cổ Bắc Thần không.

Con người, thỉnh thoảng rất kỳ lạ, lúc đầu vì một nguyên nhân mà bán mình là một chuyện, nhưng nếu sau này vẫn cứ dùng lý do đó để được thương hại thì lại là chuyện khác.

Ít nhất thì Giản Mạt không làm được, quan hệ của cô và Cổ Bắc Thần không rõ ràng như vậy, không thể tiếp tục dùng tiền của anh.

“Nhìn thấy một bộ lễ phục rất đẹp, nhưng anh không có ở đây, cũng không thể gọi điện xin tiền anh được.” Giản Mạt cố ý biến mình thành người thích đua đòi, giả vờ đáng thương nói, “Lại đúng lúc nhìn thấy hoạt động đó, vừa làm từ thiện vừa có tiền, rất tiện mà!”

Cổ Bắc Thần nhìn Giản Mạt, giống như muốn nhìn thấu cô. Anh biết người phụ nữ này mê tiền. Cũng vì như vậy nên anh mới cưới cô.

Phụ nữ có mục đích thì rất dễ đối phó. Đối với anh, có bạn giường cố định cũng rất tiện. Còn nữa, lúc cô ở trên giường, thật sự hấp dẫn anh.

Lúc đầu, anh còn nghĩ có phải bởi vì ở chung quá lâu mà tham vọng của Giản Mạt đang lớn dần, muốn lấy được nhiều hơn từ chỗ anh hay không.

Nhưng cuối cùng lại phát hiện, ngoại trừ lúc gả cho anh, cô có nói về chuyện tiền sinh hoạt, còn cuộc sống sau này vẫn y như trước.

Trang sức là anh tặng, quần áo và vật dụng hằng ngày đều do Tô San đặt mua, hình như... cô chưa từng yêu cầu thêm thứ gì.

“Sau này muốn gì thì nói!” Cổ Bắc Thần nói, “Xem biểu hiện của em, rồi sẽ cho em thế phụ, thế nào?”

Trong lòng Giản Mạt chua chát, nhưng vẫn cười quyến rũ như trước, “Vậy có lấy lại không?” Cô mím môi, “Nếu lỡ như ngày nào đó chúng ta ly hôn, anh lấy lại nó, mà em thì đã tiêu xài quen rồi, lại không tìm được ông chủ giàu có nào khác, chẳng phải là rất đáng thương sao?”

Cổ Bắc Thần cười, “Em sợ mình ngày càng tham sao?”

“Sao có thể?!” Giản Mạt oán trách, “Giống như bây giờ nè, mặc dù đi làm nhưng em vẫn không sa ngã đấy thôi. Với lại, anh cũng biết, anh làm cho người ta mê muội thế nào mà.”

Nụ cười nơi khoe môi Cổ Bắc Thần dần dần tràn tới đáy mắt, rất rõ ràng, lời nói của Giản Mạt làm anh rất vui.

Giản Mạt không ngừng nịnh hót, “Chuyện hôm nay đó, không giận em nữa được không? Sau này nếu muốn mua gì thì em sẽ tìm anh, cũng sẽ tự bảo vệ mình, được không?” Nói xong, cô lại ngẩng đầu hôn Cổ Bắc Thần.

Cô trêu chọc như vậy, Cổ Bắc Thần rất nhanh đã có phản ứng, anh biết cô muốn đánh lạc hướng. Thật ra, ngoại trừ lúc đăng ký kết hôn thì không có mấy người biết đến mối quan hệ hôn nhân của bọn họ.

Chương 11-2: Xem biểu hiện của em (2)

Màn đêm mê người làm người ta lạc lối, thứ không thay đổi chính là tình dục điên cuồng.

“Đi tắm.”

“Không đi.” Giản Mạt nũng nịu.

Đôi mắt Cố Bắc Thần tối sầm, “Bản muốn chết.”

Giản Mạt nghe anh nói như thế, lập tức lần lại ôm Cố Bắc Thần, “Bản thì bản, anh cũng thích mà... Em mệt quá, sáng mai tắm được không?” Nói xong, cô hôn trái cổ anh nịnh nọt.

“Đùa ra lừa thì anh cũng không ngại để em đập đầu!”

Sao Giản Mạt dám chọc anh nữa chứ?

Cơ thể của cô thật sự không chịu nổi. Là người đàn ông đẹp trai nhiều tiền lại có cơ bụng đại biểu cho việc có sức mạnh, Cố Bắc Thần đúng là có tư cách làm cho phụ nữ điên cuồng vì anh.

“Mệt quá, ngủ thôi...” Hai mắt Giản Mạt nhắm lại.

Cố Bắc Thần thấy cô mệt muốn chết cũng không ép cô đi tắm nữa, anh kéo cô vào lòng.

Lúc đèn tắt, Giản Mạt chậm rãi mở mắt, trên mặt dần lộ ra vẻ đau đớn.

Lúc đó ở sofa bên quyền rũ Cố Bắc Thần, chủ yếu là muốn anh bén lửa, sau đó mặc dù được anh ôm lên lâu nhưng mắt cá chân vẫn rất đau, có lẽ là đã sưng rồi.

Cô không ngờ mình lại đốt lửa lớn đến như thế, sau khi bị anh chèn ép, mắt cá chân của cô đã đau đến chết lặng luôn rồi. Lúc này bình tĩnh lại mới cảm nhận được đau đớn, đau đến nổi trán đổ đầy mồ hôi lạnh.

Đôi mắt đen láy như chim ưng của Cố Bắc Thần sáng rực trong đêm, anh cũng biết người trong lòng đang trợn mắt. Không phải anh hiểu rõ Giản Mạt, mà là lòng mi của cô quá dài, mi mắt khẽ động liền chạm vào da thịt anh, rất ngứa.

Giản Mạt sợ Cố Bắc Thần tỉnh, âm thầm cắn răng chịu đựng cơn đau, sau đó nhắm mắt lại... cho rằng nếu ngủ sẽ không còn đau nữa.

Có lẽ là thật sự mệt mỏi, một lát sau Giản Mạt ngủ mất.

Sáng hôm sau, mọi vật bình tĩnh khỏi cơn mê, Giản Mạt cũng quên mất chuyện mình bị trật chân.

“Shh...”

Giản Mạt đau đến nỗi không khống chế được mà hít sâu, trên trán cũng xuất hiện một lớp mồ hôi mỏng.

“Sao vậy?” Cố Bắc Thần vừa mở mắt đã nhìn thấy gương mặt vặn vẹo của Giản Mạt, lập tức hỏi.

Khóe môi Giản Mạt run rẩy, sau đó cười nói: “Vừa mới nằm mơ thấy anh tức giận đòi ly hôn, dọa em tỉnh ngủ. Sau đó nhìn thấy gương mặt đẹp trai của anh, cảm thấy đây là điều tốt đẹp nhất trên thế giới rồi!”

“Sợ anh ly hôn đến vậy à?” Cố Bắc Thần hỏi.

Giản Mạt nghiêm túc gật đầu, “Đương nhiên, sau khi ly hôn thì nhà lớn với đồ dùng xa xỉ đều không còn!”

Cố Bắc Thần hôn lên trán Giản Mạt, “Nếu ngoan thì sẽ không có chuyện đó.” Nói xong, anh xuống giường vào phòng tắm, “Mấy ngày nữa anh sẽ ra nước ngoài, tạm thời không về được.”

Giản Mạt thấp thỏm lên tiếng: “Vậy, chuyện thiết kế trung tâm thương mại...”

“Về rồi bàn tiếp!” Sau khi Cố Bắc Thần nói bốn chữ ngắn gọn thì cửa phòng tắm cũng đóng lại.

Giản Mạt giật mình, ý của anh là gì?

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Nguy Hiểm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12-1: Vương tử buồn dưới ánh mặt trời (1)

Cố Bắc Thần đã đi, căn nhà ở Lam Trạch Viên là nơi khi anh muốn tìm Giản Mạt giải quyết nhu cầu sinh lý mới trở về.

Đương nhiên, anh có thể tự do trở về, Giản Mạt làm vợ, chỉ cần ngoan ngoãn đợi để vương lâm hạnh, không thể có một câu oán giận.

Chẳng qua, sau khi nhà họ Giản sụp đổ vào hai năm trước, hiện giờ Giản Mạt cũng không có nơi nào để đi không có phòng lớn để ở, cô có thể làm gì được chứ?

“Chị Mạt, chân chị tốt hơn chút nào chưa?” Hường Văn đi vào, thấy Giản Mạt đang ngồi thoa dầu hoa hồng, liền đi tới đặt tư liệu lên bàn làm việc, “Đã ba ngày rồi, sao vẫn còn sưng vậy?”

Giản Mạt rất muốn nói, vốn chỉ bị trẹo chân một chút, nhưng tới qua sau hai ba động tác mạnh... có quỷ mới không sưng.

“Đối phương có vừa lòng với bản thiết kế không?” Giản Mạt lau sạch tay liếc nhìn tư liệu hỏi.

“Ừ.” Hường Văn trả lời, “Đối phương rất thích phong cách đơn giản này, nhưng có yêu cầu để trống một khoảng không gian trong phòng khách để đặt một cây đàn dương cầm.”

Giản Mạt nhìn bản vẽ cấu trúc trong phòng, gật đầu hỏi, “Có nói bao nhiêu người ở không?”

“Hình như là một người.” Hường Văn nói.

Giản Mạt cũng không ngoài ý muốn, người có tiếng tăm ở Los Angeles rất nhiều, nơi có người đến lập nghiệp lại càng nhiều hơn, nhiều khi họ yêu cầu thiết kế phòng ở nhưng thật ra quanh năm suốt tháng cũng không có mấy người có thể ở lại mấy ngày.

Giản Mạt ký tên lên tư liệu để Hường Văn đưa đến bộ phận thi công, sau đó nhìn thấy Từ Tư Vực và Đinh đang từ bên ngoài trở về.

Nhìn vẻ mặt mệt mỏi của hai người, Giản Mạt nghĩ dự án phòng hòa nhạc vẫn không được lạc quan như cũ.

“Haizz, hiện tại làm thiết kế thật là không dễ dàng, đã nhún nhường như vậy rồi, vẫn không ai hiểu mình cả!” Từ Tư Vực buồn bực suy nghĩ thờ dãi một tiếng.

Đinh đang cũng bủi bùi nói theo, “Mấy ngày liền, ngay cả mặt của Tô Quân Ly chúng tôi cũng không thấy được...” Nói xong cô ta không khỏi tức giận đứng lên, “Một bên nói phòng hòa nhạc do một mình Tô Quân Ly tham dự bảo chúng ta gấp mặt hỏi anh ta, bên kia thì căn bản chúng ta không thấy người đâu, hỏi thế nào được?”

Nhìn vẻ oán giận sâu sắc của hai người, Giản Mạt cũng đau cả đầu.

“Mạt Mạt, nếu cả hai người đều không giải quyết được, tổng giám đốc Du sẽ không vì mặt mặt mà nổi điên lên chứ?” Đinh đang nhún vai, giọng nói trở nên ngượng ngùng.

Sau khi Giản Mạt trầm mặc, mới nói tiếp, “Tôi đi thử một chút...”

Sau khi hỏi hai người tình huống đi tìm Tô Quân Ly mấy ngày gần đây, Giản Mạt lại xem xét lại tư liệu đã điều tra từ trước sau đó mới rời khỏi công ty.

Cô không đi đến nhà lớn của nhà họ Tô ở Thành Bắc, mà lái xe đến thẳng một công viên ở Thành Tây... May mà cô trẹo chân trái, không gây trở ngại gì khi lái xe.

Công viên rất lớn, Giản Mạt tìm người hỏi thăm đến khu phía sau công viên, liền sai chân đi đến một trồng hoa hải dụ gần hồ nước.

Xa xa, một người đàn ông mặc áo polo màu trắng, hai tay để trong túi quần quần dài màu thủy lam, nhàn nhã đứng ở bên cạnh vườn hoa hải dụ... Dưới ánh mặt trời, anh ta hơi rử mi mắt, lộ ra mái tóc ngắn bướng bỉnh nhẹ nhàng che đi tầm mắt của anh ta.

Giản Mạt không kìm lòng được dừng bước chân, hơi dựa đầu vào lan can hàng rào hình vòm tròn, lặng lẽ nhìn.

Gió nhẹ phất qua, cùng lúc thổi qua vòm hoa hải dụ, anh ta bị khinh động, đáy mắt tràn ra ưu thương nhân nhạt.

Mọi người đều biết từ nhỏ Tô Quân Ly đã được khen là thần đồng âm nhạc, ngoại trừ đạt được thành tựu về đàn dương cầm, nghe nói anh ta còn có thể biết nhiều hơn tám loại nhạc cụ của Trung Quốc và nước ngoài.

Người như vậy, cả đời đã định trước sẽ không thể tầm thường...

Nhưng giờ phút này, Giản Mạt nghĩ, anh ta chỉ muốn làm một người bình thường.

Cứ nhìn như vậy, Giản Mạt không đành lòng quấy rầy bức tranh xinh đẹp này, Đột nhiên cô nghĩ, những gì truyền thông hình dung về người đàn ông này căn bản không phù hợp.

Tô Quân Ly cảm giác có người nhìn anh ta một lúc lâu, liếc mắt, đối diện với khuôn mặt xinh đẹp sạch sẽ dưới ánh mặt trời của Giản Mạt, khóe miệng không khỏi nhếch lên.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Ngụy Hiếm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12-2: Vương tử u buồn dưới ánh mặt trời (2)

Giản Mạt vẫn luôn cảm thấy Cố Bắc Thần đã đẹp trai lắm rồi, nhưng giờ phút này nhìn thấy Tô Quân Ly cười, cô đột nhiên cảm thấy, trước kia cô quá nông cạn.

Nỗ lực để bước chân của mình không quá mức kỳ quái đi tới, Giản Mạt hào phóng đưa tay ra, “Xin chào, tôi là Giản Mạt ở bộ phận thiết kế của Tường Vũ.”

Tô Quân Ly khẽ nhíu mày không thể nhận ra, “Về thiết kế của phòng hòa nhạc Adrian?”

Giản Mạt gật đầu, “Nếu anh Tô không ngại, có thể tìm một chỗ nói chuyện không?” Nói xong, chân cô khẽ nhúc nhích.

Tô Quân Ly là một người tí mị, “Chân bị thương sao?”

“Bị từ trước... không có gì đáng ngại.”

“À?” Tô Quân Ly khẽ ồ một tiếng, “Tôi còn tưởng rằng cô cố ý để tôi thấy...sau đó có ý đồ khiến tôi nổi lên lòng thương hại để nhận được cơ hội thuyết phục.”

Khóe miệng Giản Mạt âm thầm co rút, trong lòng bất mãn chửi thầm: Không ai nói cho anh biết, người đàn ông lịch sự không nên chọc thủng sự thông minh của một cô gái xinh đẹp sao?

Kéo khóe miệng, cười!

“Anh Tô sẽ cho tôi cơ hội này sao?”

Nụ cười trên khóe miệng Tô Quân Ly trước sau vẫn không thay đổi, chỉ là, ánh mắt anh ta lơ đãng lướt qua mái tóc dài bị gió thổi bay, phía sau tai Giản Mạt lộ ra một vết sẹo mờ, đáy mắt lướt qua một chút kinh ngạc.

“Tôi là một quý ông...” Dưới ánh nắng gay gắt Tô Quân Ly cười dịu dàng, làm người ta cảm giác như tắm mình trong gió xuân.

Giản Mạt chửi thầm bị nhìn thấu, chỉ cảm thấy lòng bàn chân phát lạnh, có chút cảnh giác nhìn Tô Quân Ly.

“Lúc trước tôi có học qua một chút tâm lý học...” Tô Quân Ly giải thích, lần này trong đáy mắt đều là ý cười.

Lúc này Giản Mạt ngoại trừ kéo khóe miệng, còn có thể phản ứng thế nào nữa chứ?

Đời này ghét nhất là ở cùng một chỗ với người thông thạo về tâm lý học, đây là ý nghĩ duy nhất của Giản Mạt sau khi tiếp xúc với Tô Quân Ly...Bởi vì tất cả những ý nghĩ của bạn, anh ta có thể từ động tác nhỏ hay trong ánh mắt của bạn thăm dò được.

Giản Mạt nhún vai, mất tự tin hơn một chút hỏi, “Anh Tô, có thể nói một câu không...” Về mặt cô khổ sở, “Nói thật, ở trước mặt anh, tôi cảm thấy mình đặc biệt ngu ngốc.”

“Chúng ta có thể làm bạn bè sao?” Tô Quân Ly cảm thấy người trước mắt vô cùng đáng yêu, rõ ràng là trong lòng có rất nhiều cảm xúc, nhưng hết lần

này đến lần khác khi biểu đạt ra ngoài lại không giống vậy.

Người như vậy, hoặc là sợ hãi bị thương tổn, hoặc là từ chối thương tổn!

“Có thể làm bạn bè với anh Tô, tôi được lợi rồi!” Giản Mạt nhún vai.

“Quân Ly.....”

“Ừ?” Trong nhất thời Giản Mạt không kịp phản ứng.

Tô Quân Ly cười nói, “Nếu là bạn bè, cũng không cần phải xưng hô anh anh cô cô, cô có thể gọi tôi là Quân Ly, tôi gọi cô là Mạt Mạt... có thể chứ?”

Giản Mạt hào phóng gật đầu, “Thật ra, tôi cũng cảm thấy như vậy thoải mái hơn một chút...”

“Làm bạn bè, tôi sẽ ưu tiên cân nhắc thiết kế của các cô!”

Giản Mạt cảm giác hôm nay đầu óc của mình có chút chậm chạp, phải nói là ở trước mặt chỉ số thông minh của Tô Quân Ly, cô phát hiện ra chỉ số thông minh của mình không cùng đẳng cấp như thế nào.

Sau khi phản ứng lại, mắt hạnh của Giản Mạt sáng ngời, “Thật sự?”

“Đương nhiên...” Giọng nói của Tô Quân Ly dịu dàng dễ nghe, giống như khúc nhạc violon, làm người ta cảm thấy thoải mái.

Ban đầu Giản Mạt đã có chút thất vọng, nhưng cô thấy được khởi đầu nhưng lại không đoán được kết quả. Không nghĩ ra lại có thêm một người bạn, đồng thời lại giành được một cơ hội!

Sau khi tách ra với Tô Quân Ly, Giản Mạt liền trở về công ty.

Mọi người vừa nghe cô vừa xuất mã đã thu phục được Tô Quân Ly, mắt cả đám đều giống như muốn nhảy ra ngoài.

“Chị Mạt.” Hường Văn đột nhiên đi đến cọ cọ bên người Giản Mạt, hai tay ôm lấy cánh tay cô đôi mắt sáng lấp lánh đầy sùng bái, “Chị có thể thu phục Tô Quân Ly nhanh như vậy, em tin tưởng... chị nhất định cũng có thể thu phục Đế Hoàng.”

Giản Mạt vừa nghe, đôi mắt liền đảo loạn nói, “Sửa lại... Không phải là thu phục, mà là giành được một cơ hội!” Nói xong, đột nhiên nghĩ đến câu nói Cổ Bắc Thần ngày đó lúc gần đi đã trở lại nói, trong lòng suy nghĩ rốt cuộc lời nói kia của anh có bao nhiêu chân thật...

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Ngụy Hiểm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13-1: Kể thứ ba chen chân? (1)

“Dù sao Tô Quân Ly cũng đã đồng ý sẽ cho cơ hội, bằng năng lực của chị Mạt của tôi, tôi nghĩ nhất định anh ta có thể coi trọng...” So với Giản Mạt, Hường Văn còn tự tin hơn nhiều.

Giản Mạt nhếch miệng cười, nhưng cũng không thoải mái như Hường Văn.

Tuy phòng hòa nhạc là loại nhỏ, nhưng mặc kệ là về ngoài hay bên trong, không chỉ suy xét đến tâm trạng của người biểu diễn, còn có tâm lý của người nghe, mỗi một phân đoạn không thể lưu lại phong cách tầm thường, muốn giải quyết thiết kế này cô còn phải suy nghĩ thật kỹ.

Trong đầu đã có linh cảm thiết kế, miệng Giản Mạt cắn bút vẽ trong đầu nghĩ đến tư liệu của Tô Quân Ly... Thời điểm cô tìm được anh ta trong vườn hoa hải dụ, hình như khi đó anh ta đang rất u buồn?

Một người từ nhỏ đã công thành danh toại, lại là người sống trong sung túc... Ưu buồn là gì vậy?

Linh cảm âm nhạc? Hay là vấn đề tình cảm?

“Mạt Mạt, còn chưa đi sao?” Đại Hùng thấy Giản Mạt còn ở trong phòng thiết kế, không khỏi hỏi một câu.

“Ừ?” Giản Mạt hoàn hồn.

Đại Hùng chỉ chỉ vào cổ tay, ý bảo nhìn xuống.

Lúc này Giản Mạt mới phản ứng lại được thì ra đã đến giờ tan tầm, “Đi thôi.” Cô nói, cho cất bản vẽ và tư liệu vào túi cầm trong tay, dự định sẽ đến quán cafe thường xuyên đến để tiếp tục lên ý tưởng thiết kế.

Xe đi đến giao lộ ở một trung tâm thương mại, bị một đoàn học sinh ở một trường học chắn cả con đường, Giản Mạt dứt khoát dừng lại chờ những người bạn nhỏ này đi trước.

Giản Mạt có chút nhàm chán nhìn xung quanh, tầm mắt nhìn vào màn hình lớn trên trung tâm thương mại, chỉ thấy tiêu đề vô cùng lớn ‘Cậu chủ Thần dẫn nữ minh tinh ra nước ngoài du lịch, đến Los Angeles cùng ngày’ ở trên màn hình lớn.

Trong hình, phóng viên vây lấy Lục Mạn từ sân bay ra đến lối đi vip, một đám đưa microphone về phía trước, ánh đèn flash nhấp liên tiếp chói mắt.

“Gần đây tai tiếng của Mạn Mạn và anh Thần vẫn luôn là đề tài nóng nhất, không biết hiện tại quan hệ của Mạn Mạn và cậu chủ Thần đã đến một bước kia chưa?”

Lục Mạn xinh đẹp nở nụ cười yếu ớt, đôi mắt quyến rũ khẽ nheo lại nói, “Mọi người chẳng qua chỉ là bạn bè...” Cô ta chính thức nói, “Mọi người có thể nghĩ mối qua hệ tôi vừa nói, chỉ có thể nói là tương đối chơi thân.”

Cô ta vừa nói lời này xong, lại có phóng viên vội vàng hỏi, “Lần này anh Thần đi công tác ở Mỹ có người chụp được, bên cạnh có một người có hình dáng rất giống Mạn Mạn không biết có đúng là Mạn Mạn không?”

Hình ảnh bị cắt nhỏ ra, tầm hình chiếu hết cả màn hình... tầm ảnh đập vào mắt tuy được chụp từ rất xa, người quen biết chỉ cần liếc mắt là có thể nhận ra đây đúng là Cố Bắc Thần.

Mà bóng dáng cao gầy của người phụ nữ bên cạnh, tuy không thấy rõ mặt, nhưng nhìn qua... mái tóc xoăn giống như rong biển, quả thật tương đồng với Mạn Mạn.

“Tôi đến Mỹ làm người phát ngôn...” Lục Mạn cười yếu ớt nói xong, bên kia người trợ lý và người đại diện đã bắt đầu mở đường cho cô ta.

“Mạn Mạn, có thể nói hay không chuyện anh Thần có phải có ý định ly hôn với mẹ Cố không vậy?”

“Mạn Mạn, nghe nói anh Thần đã tặng nhẫn cho cô đúng không?”

“Mạn Mạn...”

“...”

Trên màn hình lớn, Lục Mạn không trả lời vấn đề nào nữa, mà lên xe dưới sự hộ tống của trợ lý, người đại diện và bảo vệ.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Ngụy Hiếm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13-2: Kẻ thứ ba chen chân? (2)

Xe rời đi trong lúc mọi người không cam lòng, chỉ để lại trên màn hình một đoạn văn... Cố Bắc Thần và Lục Mạn lẳng mạn xuất ngoại, tặng nhẫn đính ước, mẹ Cố thân bí khó giữ được địa vị hay Lục Mạn là kẻ thứ ba chen chân?

Không thể nghi ngờ, Cố Bắc Thần là một người đã kết hôn, Lục Mạn lại liên tục cùng anh truyền ra tai tiếng, truyền thông hôm nay có cùng một suy nghĩ đến chứng thực tội danh ‘kẻ thứ ba’ của cô ta, tranh thủ đưa lên chủ đề.

“Tích, tích, tích...”

Phía sau truyền đến tiếng còi thúc giục, Giản Mạt theo bản năng quay đầu lại nhìn, ngay sau đó thu hồi tầm mắt, thấy đường đã thông, vội vàng khởi động xe đi về phía trước.

Từ trước đến nay giới giải trí là một cái chảo nhuộm lớn, tai tiếng của minh tinh và đại gia là đề tài quần chúng thích nhất, tự nhiên có tin tức mới như vậy, có người ủng hộ Lục Mạn, tự nhiên cũng sẽ có người đồng tình với cảnh ngộ của ‘mẹ Cố’.

Đương nhiên, cũng không thiếu người muốn biết, mẹ Cố cả ngày nhìn thấy tai tiếng của Cố Bắc Thần, rốt cuộc là có suy nghĩ gì.

Lúc này Giản Mạt thật sự không có ý kiến gì... Từ khi bắt đầu lĩnh chứng, cô đã hiểu rõ vị trí của mình. Cũng rõ ràng, cô và Cố Bắc Thần sớm muộn gì

cũng sẽ đi ngược lại.

Từ đầu tới cuối, cô đều quản trái tim mình rất tốt... Không thêm nghĩ đến quá khứ, không lưu luyến hiện tại, càng không ảo tưởng về tương lai.

Một đêm kia, cô mất đi những gì mình có. Không chỉ là nhà họ Giản, còn có bản thân cô, trái tim cũng đã lạnh!

Xe dừng ở vị trí đỗ xe của quán cafe, đúng lúc này, một tiếng vang nhỏ mỏng manh truyền đến.

Giản Mạt lấy di động mở tin nhắn ra.

Anh G: Đang làm gì?

Giản Mạt nao nao, nhũu mày nhìn tin nhắn... Cố Bắc Thần ngoại trừ báo cho cô anh sẽ trở về Lam Trạch Viên từ bên ngoài, chưa bao giờ nhắn tin cho cô.

Giản Mạt bĩu môi, thuận tay trả lời: Vừa mới nghe được tin tức ông xã cùng nữ minh tinh thần bí ra nước ngoài du lịch.

Cố Bắc Thần nhanh chóng trả lời lại: Ủ?

Ủ?

Khóe miệng Giản Mạt không không chế được giật một chút, không biết tiếng ‘ừ’ này có ý gì đây?

Trong khi cô còn chưa kịp suy nghĩ xong, di động đã rung lên, là Cố Bắc Thần gọi tới... Giản Mạt hạ khóe môi xuống nhận điện thoại.

“Anh vừa xuống máy bay, bà nội bảo về nhà ăn cơm.” Giọng nói của Cố Bắc Thần trước sau như một vẫn trầm thấp giàu từ tính, đầy quyến rũ giống như tiếng đàn violin: “Em đang ở đâu? Anh đến đón em...”

Giản Mạt hơi bất ngờ, ngay sau đó hỏi ngược lại: “Anh đang ở đâu?”

“Trên đường từ sân bay về nhà...” Giọng nói của Cố Bắc Thần lộ ra chút lạnh nhạt, “Nếu còn ở công ty, bốn mươi phút sau anh đến đây.”

“Em không tăng ca, đang trên đường về nhà.” Giản Mạt vội vàng mở miệng, đùa gì vậy, mặc kệ là cô có ở đấy không, nhưng Cố Bắc Thần đến đứng ở công ty, vừa quay lưng lại không biết sẽ lại có tai tiếng gì đâu, “Gặp nhau ở nhà của chúng ta!”

Ánh mắt của Cố Bắc Thần thâm sâu, khóe môi cong lên một độ cong nhỏ đầy mê hoặc, đối với chuyện Giản Mạt sót ruột nói ra một tiếng ‘nhà’ kia, trong lòng không khỏi thoải mái hơn.

“Được.” Cố Bắc Thần lạnh nhạt đáp ứng.

Giản Mạt chờ đến khi Cố Bắc Thần trả lời liền cúp điện thoại, sau đó vội vã khởi động xe chạy về phía Lam Trạch Viên.

Khóe miệng Cố Bắc Thần không khỏi nhếch lên ý cười mỏng manh, anh ấn tắt di động, nghiêng đầu nhìn ra ngoài cửa sổ xe...

Cuối con đường phủ đầy bóng cây xanh này chính là Lam Trạch Viên, đôi môi mỏng của Cố Bắc Thần cong lên một độ cong tà tử, lộ ra khí thế nắm chắc mọi việc trong tay...

Chỉ là, trong đôi mắt ung thâm thúy lộ ra một chút bất mãn.

Những người phụ nữ từng dính líu chút liên quan đến anh đều ước gì cùng anh xuất hiện trước mặt công chúng, duy nhất chỉ có người phụ nữ Giản Mạt này... Anh phải làm gì với cô bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Nguy Hiểm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14-1: Đầu óc bị nước vào (1)

Cố Bắc Thần về đến Lam Trạch Viên nhưng không xuống xe, chỉ là chờ ở trong xe... Khoảng nửa tiếng sau, thấy Giản Mạt lái chiếc xe màu trắng đi tới.

Hơi nhũu mày, đối với chiếc xe rơm Giản Mạt mua này làm xong thủ tục cũng chỉ mới mười vạn, nhìn thế nào anh cũng đều có có cảm giác muốn đập.

Sau khi Giản Mạt đậu xe xong liếc nhìn chiếc Spyker Takeover, ngay sau đó gửi tin nhắn: Em lên tầng thay quần áo, chờ em năm phút. Moah, Moah!

Nhìn thấy tin nhắn, đôi môi mòng của Cố Bắc Thần nở một nụ cười nhàn nhạt... ý cười như vậy, nhưng chỉ trong chớp lát đã đạt tới đáy mắt.

“Moah moah?”

Người phụ nữ này luôn như vậy một phút trước vẫn đậm phong khinh nhìn thấy scandal của anh và người phụ nữ khác, một phút sau lại thân mật với anh giống như chưa có chuyện gì từng xảy ra.

Cố Bắc Thần nghiêng đầu, vừa vận nhìn thấy bóng dáng Giản Mạt đi vào biệt thự, giây phút đó... ánh mắt anh không tự chủ được càng thêm thâm thúy.

Bà nội Cố ở trong biệt thự nằm ở ngoại thành thành đông, Giản Mạt và Cố Bắc Thần thường xuyên trở về ăn cơm cùng bà cụ... Ban đầu hôn lễ được cử hành ở nơi này, chẳng qua người nhà họ Cố đến tham gia hôn lễ cũng chẳng có mấy người.

Những người không tới này bao gồm cha mẹ của Cố Bắc Thần...

“Mạt Mạt à, sao nhìn lại gầy đi vậy?” Bà nội Cố đối với người cháu dâu này rất hài lòng, mặc dù biết ban đầu cháu trai cưới cô bé này, là bởi vì 20% cổ phần của tập đoàn Đế Hoàng trong tay Mặc Hoài.

Giản Mạt cười dính lấy bên cạnh bà cụ Cố, “Bà nội, bây giờ các cô gái đều thích gầy, gầy một chút mới đẹp.”

Bà nội Cố nghe một chút, giả vờ nghiêm mặt, “Gầy không khỏe mạnh... bà còn đang chờ một đứa cháu nội đấy.”

“Bà nội, lúc trước Cố Bắc Thần lo con chưa tốt nghiệp đã mang thai sẽ không tốt, bây giờ con vừa mới tốt nghiệp chưa lâu mà.” Giản Mạt nói dối dỗ người đặc biệt thuận miệng, không khiến cho người ta cảm thấy giả một chút nào, “Gần đây con cũng muốn cùng Cố Bắc Thần sinh một đứa mà.”

Từ đầu đến cuối Cố Bắc Thần đều không nói câu nào, ngồi im xem cô diễn trò.

Bà nội nghe vậy nhũn mảy: “Bà nghe thằng nhóc kia nói không phải con đã có rồi sao?”

Giản Mạt nghĩ có lẽ đây là hậu quả của hôm diễn trò ở bên chỗ nhà họ Cố, tức khắc sắc mặt liền ảm đạm, đôi mắt đầy mắt mắ, “Con cũng muốn... nhưng cuối cùng khi đến bệnh viện, bác sĩ nói là do dạ dày con không được tốt...”

Bà nội Cố thấy Giản Mạt chịu đựng mất mát buồn phiền, vội kéo tay cô an ủi nói: “Không cần vội vàng, nếu cháu đã muốn, để Tiểu Thần cố gắng một chút, rất nhanh sẽ có thôi...” Nói xong bà cũng nhìn Cố Bắc Thần với ánh mắt như vậy.

Cố Bắc Thần da mặt dày, không cảm thấy gì, nhưng da mặt Giản Mạt mỏng thoáng cái đã đỏ mặt.

“Vâng, cháu và Giản Mạt sẽ cố gắng...” Người nào đó thấy Giản Mạt chưa đủ mất mặt, vẻ mặt nghiêm túc nói.

Bà nội Cố nhìn hai vợ chồng son tình cảm hài hòa nên rất vui vẻ, thấy Cố Bắc Thần cũng không phản đối việc có con, trong ngực lại nhẹ lòng hơn không ít... Sau khi ăn cơm xong, liền đuổi vợ chồng son trở về nỗ lực.

Trở về biệt thự, Cố Bắc Thần còn có việc liền đi vào phòng làm việc.

Nhân cơ hội này Giản Mạt cầm nước hoa hồng vào phòng khác thoa lên mắt cá chân, sợ mùi quá nồng, nên không dám thoa ở trong phòng ngủ.

Bởi vì thời gian còn sớm Giản Mạt cầm bản vẽ thiết kế phòng hòa nhạc ra ngoài tiếp tục vẽ... Nhưng nhìn khung xương đi ra hoàn toàn không hài lòng, dứt khoát để cho suy nghĩ hỗn loạn được nghỉ ngơi.

Giản Mạt tắm xong đã gần 11 giờ đêm, dường như Cố Bắc Thần vẫn còn đang bận rộn.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Ngụy Hiểm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14-2: Đầu óc bị nước vào (2)

Làm một “người vợ” thật tốt biết quan tâm chăm sóc, Giản Mạt cảm thấy mình phải tự giác đến câu dẫn người đàn ông đang bận rộn kia một chút mới được.

Không còn cách nào, ở trước mặt người khác khí chất của Cố Bắc Thần rất xuất sắc lạnh lùng nhìn người bằng nửa con mắt, lúc không có ai chính là

một ác thú mười phần, là cầm thú với sức chiến đấu bốc lửa.

Nếu anh ở nhà, mà cô lại đi ngủ trước, hậu quả chờ đón chính là bị anh trực tiếp làm tỉnh, sau đó cả đêm cũng đừng nghĩ đến chuyện ngủ.

Cố Bắc Thần đang họp hội nghị qua video, sau khi nghe được tiếng gõ cửa, liếc mắt nhìn về phía người trong video nói: “Còn lại để Tô San tiếp tục, ngày mai tôi muốn nhìn thấy bản kế hoạch.” Dứt lời, khi Giản Mạt đẩy cửa vào anh đã tắt video.

Giản Mạt vừa tắm rửa xong, tóc khô được một nửa, mặc váy ngủ bằng vải bông, cả người không giống với lúc trang điểm lạnh lùng, lộ ra gương mặt thanh tú như đóa hoa sen nhẹ nhàng hé nở trên mặt nước.

Ánh mắt của Cố Bắc Thần sâu thẳm, đối với người phụ nữ này, thân thể anh có thể có phản ứng ngay lập tức...

“Khuya lắm rồi đấy, còn chưa ngủ sao?” Giản Mạt đi tới, trực tiếp ngồi lên đùi Cố Bắc Thần, cánh tay rất tự nhiên ôm lấy cổ anh.

“Thế nào, muốn?” Cố Bắc Thần nhẹ nhàng ngửi mùi hương trên người cô.

Giản Mạt cười tươi như hoa, mi mắt chớp chớp nhìn Cố Bắc Thần, khiến nhìn không ra lúc này cô có mấy phần thật lòng, “Ừ, anh mê người như vậy, ai cũng muốn mà.”

Cố Bắc Thần cười cười, ngón tay thon dài hữu lực vuốt ve mái tóc mới khô được một nửa của Giản Mạt thương thức, bầu không khí một lần nữa trở nên trầm mặc làm cho trái tim đập mạnh hơn...

“A Thần, em cảm thấy sau khi tắm xong em trở nên xinh đẹp hơn vậy!” Giản Mạt phá vỡ sự yên tĩnh, nói: “Anh có nghĩ như vậy không?”

“Không có...” Cố Bắc Thần không chút lưu tình nói, giọng nói không nhanh không chậm lộ ra ý cười, “Em có suy nghĩ như vậy, là bởi vì sau khi tắm xong, đầu óc bị nước vào.”

“...” Cuối cùng Giản Mạt cũng không nói lời nào chống đỡ được.

Nói xong lời tán tỉnh rồi? Nói xong bầu không khí như thế này...

Cố Bắc Thần nhìn vẻ mặt cứng ngắc của Cố Bắc Thần, tâm trạng vui vẻ, hôm một cái lên vành tai cô trầm giọng nói: “Không có việc gì, anh sẽ không vì đầu óc của em bị nước vào mà không muốn em. Có phải rất vui vẻ không?” Hỏi xong, anh ngẩng đầu lên mang theo nụ cười nhìn cô.

Giản Mạt chống lại cặp mắt đen dường như có thể hút người khác vào vực sâu vạn trượng của Cố Bắc Thần, khóe miệng khẽ giật giật, thân thể ngồi có chút cứng ngắc muốn di chuyển, lại đột nhiên dừng lại...

Cảm giác vật gì đó đã kiên nghị chạm vào cô, Giản Mạt không thể khống chế được, trong nháy mắt khuôn mặt liền đỏ bừng.

Cố Bắc Thần mặt dày nói, giọng nói có chút mê hoặc, “Có phản ứng...” Nói rồi cầm tay Giản Mạt đi về chỗ đó, “Nó đối với em thật là nhạy cảm.”

Giản Mạt “A” một tiếng, theo bản năng muốn rút tay về, nhưng căn bản Cố Bắc Thần không cho cô cơ hội này... Ấn tay cô xuống đồng thời cúi đầu hôn lên môi cô.

Ánh trăng ở trên bầu trời đêm, đột nhiên có một đám mây che khuất nó, dường như nhiệt tình trong phòng ngay cả nó nhìn cũng thấy e thẹn.

Chỉ chốc lát sau, bên trong phòng làm việc lửa nóng đã lan tràn.

Giản Mạt không biết mình và Cố Bắc Thần đã từ phòng làm việc đến phòng ngủ như thế nào, luôn luôn phải đối phó với người lúc nào cũng tỉnh lực đầy người như thế này, cô cũng say rồi đây.

Tình cảm càng mật thiết, Giản Mạt ôm cổ Cố Bắc Thần mị hoặc lấy lòng nói: “A Thần, có chuyện này anh giúp em một chút.”

Việc tiêu tốn thể lực cũng đã làm rồi, thế nào cũng phải có một chút phúc lợi không phải sao?!

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Ngụy Hiếm: Có Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15-1: Khiếp sợ! (1)

Trên thế giới này có một loại người, một phút trước anh có thể đẹp trai ở một độ cao mới, đương nhiên... bất cứ khi nào cũng có thể vô sỉ không có giới

hạn.

Giản Mạt nghĩ ở phương diện tình cảm đàn ông chính là loại động vật suy nghĩ bằng nửa thân dưới, thời điểm đang tình cảm sâu đậm thế này, dù sao cũng phải khiến Cổ Bắc Thần đồng ý...

Nhưng cuối cùng... Giản Mạt nặng nề thở dài, đối với chuyện tối hôm qua vẫn không thể để Cổ Bắc Thần đáp ứng chuyện đó, cô ảm ức cảm giác toàn bộ ngày hôm nay tâm trạng cũng không thể tốt lên được.

Giản Mạt hậm hực cảm sữa tươi lên uống một ngụm, suy nghĩ làm sao mới có thể thuyết phục Cổ Bắc Thần cho cô tham dự vào bản dự thảo của Đế Hoàng... nhưng nghĩ tới nghĩ lui được mấy phương án đều trực tiếp bị bóp chết ở trong lòng.

Cổ Bắc Thần uống một ngụm cà phê, mắt ung thâm thúy nhìn Giản Mạt ở phía đối diện đang rơi vào suy nghĩ của mình, khóe môi nhếch lên ý cười nhàn nhạt, như có như không.

“Để anh đưa em đi làm, hửm?” Cổ Bắc Thần để ly cà phê xuống thân nhiên mở miệng, sau đó đuôi lông mày nhếch lên một độ cong tà tử.

Lúc này Giản Mạt biến sắc: “Em tự mình lái xe đi là được rồi...”

“Anh cứ như vậy không thể gặp người sao?” Khuôn mặt lạnh lùng nghiêm nghị của Cổ Bắc Thần giống như được điêu khắc.

Giản Mạt kéo khóe miệng, đứng dậy đi đến đối diện, ngồi xuống bên cạnh Cổ Bắc Thần hôn xuống khóe môi anh, vẻ mặt nịnh nọt nói: “Là em không dám gặp người khác.”

“Ừ!” Cổ Bắc Thần trả lời.

Ý cười bên khóe môi Giản Mạt tăng thêm, sâu trong đáy mắt lại lộ ra tia sáng giao hoạt... Người đàn ông này đúng là làm cho người ta phải nghiêng răng nghiêng lợi.

“Muốn anh cho em à?” Cổ Bắc Thần nhìn ánh sáng lóe lên trong mắt Giản Mạt, đột nhiên đến gần ám muội hỏi.

“A...” Khóe miệng Giản Mạt khẽ giật giật, lập tức cười nói, “Anh nghĩ nhiều rồi!”

Ánh mắt Cổ Bắc Thần lại trở nên vừa nóng bỏng vừa thâm thúy, gắt gao nhìn vào mắt Giản Mạt.

“Tối hôm qua bị anh lấn qua lấn lại như vậy, lúc này phía dưới vẫn còn đau mỗi đấy.” Giọng nói của Giản Mạt mềm mại nhưng không khiến người ta thấy ngán, chỉ nghe thấy cô khẽ thở dài một tiếng. “Nhưng cố gắng lấy lòng anh như vậy, anh lại không ủng hộ công việc của em một chút nào cả.”

Cổ Bắc Thần hôn lên đôi môi đang trề môi của Giản Mạt, giọng nói trầm thấp khẽ phát ra từ đôi môi mỏng: “Muốn anh đồng ý cho em tham dự thiết kế bản phác thảo sao?”

“Ừ!” Giản Mạt vội vàng gật đầu, đáy mắt hiện lên vẻ khẩn cấp.

Khóe môi Cổ Bắc Thần hiện lên ý cười, ánh mắt thâm thúy giống như đầm nước sâu ngàn năm, khiến người khác liếc mắt nhìn không thấy đáy, “Không được!”

“...” Giản Mạt không còn gì để nói, “Anh cứ trêu chọc em như thế... thật sự tốt lắm sao?”

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Ngụy Hiểm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 15-2: Khiếp sợ! (2)

“Tất cả các hạng mục của Đế Hoàng đều bắt đầu theo quy trình, anh có muốn làm việc gì đó vì tình riêng thì cũng phải có lý do...” Ánh mắt của Cổ Bắc Thần trở nên thâm thúy không thấy đáy, “Muốn anh thiên vị em, dùng lý do gì?”

Giản Mạt không nói...

“Nếu không, Anh liền nói em là vợ Cố?” Đôi môi mỏng của Cổ Bắc Thần nhếch lên khiến cho ý cười nguy hiểm nhanh chóng tràn tới đáy mắt, “Bản phác thảo đều không cần, tất cả tòa hội sở đều cho em thiết kế... Thế nào?”

“...” Giản Mạt vừa nghe, vội càng lắc đầu, một bên nhếch môi oán thầm Cổ Bắc Thần một bên nói rằng, “Quy tắc của Đế Hoàng không thể phá vỡ!”

Ý cười trên môi Cố Bắc Thần càng thêm sâu, hơi nghiêng về phía sau lấy cà vạt lên ra hiệu cho cô...

Giản Mạt âm thầm thở dài, khéo léo đưa cà vạt lên bắt đầu thắt cho anh... Nhìn hầu kết của người đàn ông khẽ chuyển động, cô hận không thể trực tiếp thắt lại cà vạt... Siết chết anh!

Dĩ nhiên cô chỉ có thể âm thầm suy nghĩ thoải mái một chút...

Cố Bắc Thần hưởng thụ Giản Mạt phục vụ, ánh mắt lơ đãng thu hết biểu cảm của cô vào trong đáy mắt, chỉ dừng dừng mở miệng: “Có lẽ hai ngày tới anh sẽ không trở về...”

“Ừ!” Giản Mạt vẫn khéo léo trả lời như trước.

“Ngày kia anh đón em đến chỗ chị cả ăn cơm.” Cố Bắc Thần tiếp tục mở miệng.

Giản Mạt khẽ nhú mày: “Tại sao lại phải đi?”

Ánh mắt Cố Bắc Thần sâu xa nhìn Giản Mạt: “Hình như em đặc biệt không thích đến chỗ chị cả?!” Là câu nghi vấn nhưng rõ ràng đã khẳng định rồi.

Giản Mạt mặt không đổi sắc: “Em không thích vẻ mặt của họ lúc nhìn em...” Cô cũng không thích nói dối: “Tuy rằng em vì tiền, nhưng làm người chính là như vậy... thích bịt tay trộm chuông.” Cô thất xong cà vạt, giọng nói lộ ra một phần nhẹ nhàng.

Cô nói như vậy hiển nhiên khiến Cố Bắc Thần vui vẻ, chỉ nghe thấy anh chậm rãi mở miệng: “Không thích cũng phải đi một chuyến, không có cách nào trì hoãn được.”

Giản Mạt ngược mắt: “Vì sao?” Nếu anh nói không muốn đi, còn có thể khước từ mà?!

Cố Bắc Thần xoay người lấy điện thoại đặt ở một bên, thuận miệng nói: “Ngày đó Từ Tiêu trở về... nó muốn gặp người mẹ trong truyền thuyết chính là em một lần.”

Giản Mạt vốn đang bình tĩnh trong nháy mắt cứng đờ, con ngươi mở lớn... Hô hấp không thể khống chế được bắt đầu thở dồn dập, ngay cả bàn tay đang rũ xuống cũng bắt đầu khẽ run.

Cố Bắc Thần xoay người, cảm thấy bộ dáng của Giản Mạt giống như trải qua đá kích gì đó, hơi nhú mày hỏi: “Làm sao vậy?”

Trong nháy mắt Giản Mạt hoàn hồn lại, có chút giấu đầu hở đuôi vội vàng lắc đầu, “Không có việc gì...”

“Sao sắc mặt lại kém như vậy...” Cố Bắc Thần cau lại mày kiếm, ánh mắt sắc bén nhìn Giản Mạt, dường như muốn nhìn thấu hết tất cả của cô trong một ánh mắt.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Ngụy Hiếm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16-1: Có một loại đau đớn gọi là mối tình đầu (1)

Giản Mạt âm thầm nuốt xuống, che giấu toàn bộ tâm tình, “Cũng là do anh tối hôm qua đòi hỏi vô độ.” Giọng nói của cô mang theo vài phần hờn dỗi.

Đột nhiên cảm ơn hơn một năm qua sống cùng Cố Bắc Thần, dường như tâm trạng thế nào cũng có thể biến thành tình thú lấy lòng anh trong nháy mắt.

Quả nhiên, khéo môi Cố Bắc Thần nhếch lên nụ cười tà mị, tiến lên giữ lấy khuôn mặt nhỏ nhắn của Giản Mạt hôn một cái, “Nếu như em nói... Bởi vì hai ngày tới anh không trở về mà có chút đau lòng, anh sẽ càng vui vẻ hơn.”

Khóe miệng Giản Mạt khẽ giật giật, “Vậy nếu như em thật sự nói như vậy, anh sẽ không cảm thấy em có lòng tham quá lớn sao?”

“Ừ, có lẽ.” Cố Bắc Thần nhú mày, “Chỉ có điều, vẫn sẽ rất vui đấy.” Anh cười càn mị hoặc, sau đó buông Giản Mạt ra liền đi ra ngoài.

Rời đi tự nhiên, giống như khi đến...

Cố Bắc Thần người này trời sinh có cảm giác về sự ưu việt, không phải bởi vì thân phận của nhà họ Cố hay tập đoàn Đế Hoàng làm tăng thêm, mà bản thân anh đã là một thần thoại ở Los Angeles.

Có thân phận, có bằng cấp, có tướng mạo, có tiền... Thế cho nên, người như vậy trời sinh quên mất làm sao để đặt người khác trước mặt của anh, chỉ hiểu được để cho người khác đuổi theo bước chân của anh.

Giản Mạt không có sức lực suy nghĩ về những thứ này, chỉ là thân thể xụi lơ ngồi ở trên ghế salon...

Mũi vô cùng chua xót, mắt dường như cũng đau đớn khó chịu... Có vật gì đó dần che cản tầm nhìn, mơ hồ như toàn bộ thế giới.

Giản Mạt cuộn chân lại, hai tay ôm lấy, khuôn mặt chôn vào khuỷu tay.

Có hay không một loại người, chỉ cần nhắc tới tên của anh ta, bạn đều có thể đau đớn đến mức hít thở không thông?

Sở Từ Tiêu, cái tên này đối với Giản Mạt mà nói, đã từng là cái tên mang lại hạnh phúc và vui sướng... Nhưng từ hai năm trước, từ cái đêm mất đi tất cả kia bắt đầu, anh ta liền biến thành nỗi đau không thể chạm đến.

“Từ Tiêu, việc chờ đợi không có dễ dàng như trong tưởng tượng của em, xin lỗi, em đã gặp anh ấy là người trong cuộc đời em... Chúng ta chia tay đi!”

Không ai biết được khi đó cô gửi tin nhắn ngắn ngủi không thật lòng đó khó khăn đến nhường nào, giống như một con dao mảnh mẽ cắt vào trái tim cô, đau đớn dường như không thể thở được.

Nước mắt, nóng hổi tràn ra viền mắt, theo gò má chậm rãi trườn xuống khóe môi, toàn là vị mặn chát.

Thân thể của Giản Mạt bắt đầu run rẩy... Tuy rằng đã sớm biết sẽ có một ngày như vậy, nhưng cô cũng không biết sẽ phải đối mặt như thế nào.

Người yêu ngày trước của mình lại thành cháu ngoại trai của chồng mình, quan hệ buồn cười biết bao?

Cả một ngày Giản Mạt làm gì cũng không gọi lên được hứng thú, sắc mặt cũng không tốt, viền mắt có chút ửng đỏ... không khí của cả tổ hôm nay cũng vì cô trầm mặc mà trở nên có chút đè nén.

“Hương Văn, cô đi thăm dò một chút xem sao.” Mạc Tiểu Nhã có chút không chịu nổi bầu không khí như vậy mở miệng, định lừa Hương Văn đi hỏi một chút xem có chuyện gì xảy ra.

Hương Văn vội vàng lắc đầu, vẻ mặt có chút chống cự, “Không đi, hôm nay chị Mạt lạnh như băng có khả năng đông chết người đấy.”

“Cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.” Mạc Tiểu Nhã tay chống mặt, “Nói ra mọi người có thể giúp đỡ góp ý một chút.”

Đình Đương nhìn qua lớp tường thủy tinh nhìn vào bên trong phòng thiết kế, Giản Mạt đang tự rơi vào suy tư của mình, “Theo như tôi dự đoán... Thất tình.”

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Ngụy Hiếm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16-2: Có một loại đau đớn gọi là mối tình đầu (2)

“Àm” một tiếng, ánh mắt của tất cả mọi người nhìn về phía Đình Đương, từng đôi mắt mở thật to, dường như thấy cô ta biết tin tức nào đó.

Đình Đương ngồi thẳng người, cảnh giác nhìn ba người, “Tôi, tôi cũng chỉ suy đoán mà thôi...”

Tất cả mọi người một lần nữa không nói lời nào, nhìn nhau, sau đó đều nhún vai... Thật ra, biểu tình của Giản Mạt hôm nay quả thật giống như bộ dáng bị thất tình, còn là loại sáng sớm đã bị bỏ rơi.

Nhưng mà, quả thật tâm trạng của cô lúc này cũng không khác thất tình là bao... Tâm trạng áp lực đã tránh né hai năm, buổi sáng nay từ trong miệng Cố Bắc Thần nói ra cái tên ấy, trong nháy mắt bùng phát ra ngoài.

Giản Mạt không biết làm sao mình có thể chịu đựng đến khi tan ca, cả người giống như linh hồn tự do đi ra ngoài thang máy, hoàn toàn không nhìn gì đã đi đến tầng một, nhưng lại không phải bãi đỗ xe dưới hầm.

Theo dòng người đi ra ngoài thang máy, thời điểm đứng ở ngoài cửa văn phòng, theo bản năng cô ngẩng đầu lên nhìn trời... sáng nay khí trời vẫn còn rất tốt, lúc này đột nhiên âm u, giống như sắp có một cơn bão tố sắp tới...

Seattle, nước Mỹ, đây là một thành phố mưa nhiều, dường như cả năm thì có hơn phân nửa thời gian đều đắm chìm trong những ngày mưa.

Sở Từ Tiêu đứng trong một tòa nhà màu trắng, nhìn mưa phùn rả rích, trên khuôn mặt đẹp trai lộ ra một tia lạnh lùng, đáy mắt càng không có chút tình cảm nào...

“Đột nhiên phải đi về, thế nào... Không nữa?” Bạn tốt Đường Dục đẩy cửa đi vào, nhìn bóng lưng Sở Từ Tiêu chế nhạo mở miệng, hai tay ôm ngực thuận thế dựa người vào cửa.

Sở Từ Tiêu thu tầm nhìn vào trong mắt, thuận thế lấy bàn tay trong bỏ trong túi quần ra, trong lòng bàn tay đã nhiều hơn một chiếc nhẫn... Bằng bạc, không có hoa văn phiền phức, phía bên trong mờ mờ có một chữ cái ‘J’.

Đáy mắt có gì đó bị thương chậm rãi rạch ra, Sở Từ Tiêu bỗng nhiên nắm chặt tay, cầm chiếc nhẫn giữ chặt trong lòng bàn tay, là mạch máu tới gần trái tim nhất...

Cảm giác được không khí trên người bạn tốt không giống như bình thường, Đường Dục hơi nhíu lông mày, “Làm sao? Không muốn trở về?” Anh ta hơi ngừng lại một chút, “Hay là... Sợ trở về?”

“A Dục, đến bây giờ mình vẫn nhớ đến một màn ở sân bay khi chúng ta qua bên này...” Sở Từ Tiêu mở miệng, giọng nói lộ ra một tia khàn khàn đau thương, “Chẳng lẽ... Tất cả tình cảm đều thất bại bởi khoảng cách sao?”

Đường Dục thở dài nặng nề một tiếng, “Nói thật... Mình không tin Giản Mạt là người sẽ nhanh chóng thay đổi như vậy.”

Năm đó ở đại học Los Angeles, Giản Mạt vừa là học bá của hệ thiết kế kiến trúc, lại là hoa khôi có người nào mà không biết? Thanh lãnh kiêu ngạo giống như băng sơn tuyết liên, căn bản là không để bất kể ai vào trong mắt...

Nhưng mà, nữ sinh như vậy, lại bởi vì Từ Tiêu mà trở nên ảm áp...

Tình yêu của bọn họ cũng rất nổi tiếng, hai người đều là nhân vật phong vân, một người cao ngạo lạnh lùng, một người thì trong tươi cười lại lộ ra sự xa cách, nhưng thời điểm hai người đi cùng nhau, tất cả mọi người đều cảm thấy hai người họ là trời sinh để dành cho nhau.

Không tới một năm, Giản Mạt nói cô đã yêu người khác, muốn chia tay với Từ Tiêu... Không cho bất kỳ đường lui nào, điện thoại tắt máy, ngay sau đó đổi số, tuyệt tình như vậy khiến cho người ta phải kinh ngạc.

Anh ta còn nhớ ngày ấy, Seattle đổ mưa to, Từ Tiêu giống như bị điên đã định mua vé máy bay về nước, nhưng tạo hóa lại trêu ngươi hết lần này đến lần khác...

Đường Dục không muốn nhớ lại đoạn ký ức kia, luôn cảm thấy quá mức nặng nề, “Không bỏ được, thì trở về hỏi cho rõ.”

Đau cũng tốt, có nỗi khổ cũng được, chết cũng phải chết được rõ ràng phải không?

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Ngụy Hiếm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17-1: Cảm giác dày vò, chỉ muốn trốn tránh (1)

“Chị Mạt, hôm nay không lái xe sao?” Hường Văn vội vã đi ra, liền thấy Giản Mạt đứng một mình ở cạnh cây cột nhìn lên bầu trời.

Giản Mạt đột nhiên hoàn hồn, vội vàng thu lại những suy nghĩ vớ vẩn, nhìn trái phải một cái, mới phát hiện mình đang đứng ở cửa văn phòng, “Mở...”

Hường Văn tiến lên, gương mặt lo lắng: “Chị Mạt, chị không sao chứ?”

Giản Mạt kéo khóa miệng lắc đầu, “Chị không sao, chỉ là có chuyện suy nghĩ đến xuất thần...” Nói xong cô xoay người lại trở về văn phòng, dự tính đi thang máy đến bãi đỗ xe dưới tầng ngầm.

Hường Văn cứ như vậy nhìn bóng lưng Giản Mạt, hơi mím môi, nặng nề thở dài... Từ khi cô ta tiến vào thực tập ở công ty, ngày đầu tiên bắt đầu đi theo Giản Mạt, cô ta liền cảm thấy vị học tỷ này có chuyện xưa.

Người khác không biết, nhưng khi cô ta ở trong trường học đã được nghe qua chuyện xưa của học tỷ và Sở Từ Tiêu... Bị truyền đi rất điên cuồng, thế cho nên bọn họ một trước một sau rời khỏi trường học, sau đó thỉnh thoảng đều có người lờ lờ nói.

Lúc Đinh Đương nói đến thất tình, không biết vì sao, cảm giác đầu tiên của cô ta chính là có quan hệ với Sở Từ Tiêu...

“Ôi, yêu đương nơi đất khách quả nhiên kết quả đều là bị kịch.” Hường Văn bắt đầu đi lăm băm, nhún vai xoay người rồi đi.

Giản Mạt lái xe quay về Lam Trạch Viên, cơm cũng không ăn, đi thẳng lên lầu liền ném bản thân mình lên giường... Cũng không biết ngủ từ lúc nào.

Trong giấc mơ, cô trở về hai năm trước, công ty xây dựng của cha còn chưa gặp chuyện không may, anh trai cùng không say mê đánh bạc...Người một nhà, tuy rằng không phải giàu có, nhưng lại luôn luôn vui vẻ.

Sau đó, cô lại mơ thấy lần đầu tiên gặp nhau của mình và Sở Từ Tiêu... Khi đó cô bị bạn tốt Lý Tiêu Nguyệt kéo đi dự thính ở lớp của anh ta, xảy ra sự kiện đó, cô và anh ta liếc nhìn nhau một cái giống như ngàn năm, rồi đến khi nói lời thề nắm tay nhau đến khi già.

Gió nhẹ nhàng thổi vào từ cửa sổ đang mở, thời gian này đã rơi vào cuối hạ, gió đêm của Los Angeles có chút lạnh... Khi lướt qua gò má của Giản Mạt, không biết từ lúc nào đã có dấu vết nước mắt tràn ra từ trái tim đã nguội lạnh của cô.

Khi tỉnh lại đã là hơn năm giờ sáng ngày hôm sau, phía đông cũng vừa lộ ra ánh sáng.

Cả đêm mơ mộng khi tỉnh lại, Giản Mạt cũng không nhớ được nhiều, chỉ là để lại trong lòng cảm giác đau khổ không thể gạt bỏ.

Nghĩ muốn đi tắm, vừa có suy nghĩ vậy liền ngồi dậy, đã cảm thấy mờ mịt, dường như trong đầu có quả tạ lặn qua lặn lại.

Giản Mạt nhắm mắt lại, sau khi hít thở mấy hơi thật sâu, mới đỡ hơn một chút... Chống thân thể mỏi mệt, cô đứng dậy đi vào phòng tắm.

Tắm xong đi ra, tinh thần rõ ràng đã tốt hơn nhiều, không thấy cả người vô lực giống như trước.

Bởi vì cách thời gian làm việc còn sớm, Giản Mạt làm ỏ trên ghế salon, nhìn ra phía ngoài cửa sổ sát đất sạch sẽ, dần dần có tinh thần...

Cũng không biết qua bao lâu, Giản Mạt mới thu hồi tầm mắt, lấy điện thoại di động tới gửi cho Lý Tiêu Nguyệt một tin nhắn ngắn: Tiêu Nguyệt, anh ta muốn trở về.

Không cần nói nhiều, chỉ vài chữ... lại lộ ra sự sợ hãi và bàng hoàng của Giản Mạt, càng nhiều hơn chính là bi thương.

Sau khi gửi tin nhắn ngắn ngủn này xong, Giản Mạt tiếp tục duy trì tư thế hai tay ôm lấy đầu gối nghiêng đầu nhìn về phía ngoài cửa sổ sát đất...Nhìn một ngày mới âm u lại đến, sẽ không bởi vì đau khổ của cô mà đến chậm.

Có chút bi thương cho rằng không gặp thì sẽ không đau, thì ra...Cô vẫn luôn tự lừa mình dối người.

Khi Lý Tiêu Nguyệt gọi điện thoại tới, đã nhanh đến trưa. Hôm nay cô ấy ở trong ngành luật bộc lộ tài năng, gần đây nhận biện hộ cho một vụ án hình sự, lật ngược tình thế đổi trắng đen.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Ngụy Hiếm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17-2: Cảm giác dày vò, chỉ muốn trốn tránh (2)

“Nữ Nhi, tin nhắn của cậu là có ý gì?”Giọng nói của Lý Tiểu Nguyệt lộ ra vẻ bình tĩnh lão luyện, hoàn toàn là bệnh nghề nghiệp.

Giản Mạt đứng trước cửa sổ, nhìn những tòa nhà cao tầng san sát nối tiếp nhau bị một màn mưa bụi bao phủ thành một màn mờ mờ,” Anh ta sắp trở về....”Vẫn là câu này.

“Sao đột nhiên lại như vậy?” Lý Tiểu Nguyệt có chút nghi ngờ,”Bọn mình cũng không nhận được một chút tin tức.”

Sở Từ Tiêu người Trung Quốc, hiện nay xứng đáng là ngôi sao chói sáng trong ngành luật.

Ở nước ngoài hai năm rưỡi, sớm đã thành danh tiếng tầm lan xa sau đó truyền về nước....Người như vậy trở về nước, chỗ sấn trong nước còn không phải muốn bùng nổ à?

Giản Mạt rũ mắt, cô cũng rất mong đây chỉ là giả...Thế nhưng, Cố Bắc Thần người kia sao có thể nói dối.Rốt cuộc, Từ Tiêu cũng là cháu ngoại trai của anh, nếu trở về người nhà phải biết đầu tiên, rất bình thường không phải sao?

Cảm nhận được sự trầm mặc của Giản Mạt, Lý Tiểu Nguyệt nhíu mày, cô ấy hiểu được tình cảnh của bạn tốt bây giờ,”Cậu phải làm sao bây giờ?”

“Mình không biết...”Trái tim Giản Mạt giống như bị sợi dây siết chặt.

Lý Tiểu Nguyệt trầm mặc, sau đó nói: “Nữ Nhi, sớm muộn gì cũng phải đối mặt.... Khi cậu biết được quan hệ của anh và Cố Bắc Thần, cậu cũng đã dự đoán được ngày này sẽ đến, không phải sao?”

Tâm tình Giản Mạt càng thêm ngưng trọng. Dự đoán được là một chuyện, nhưng đến hôm nay khi phải đối mặt, cô căn bản là không dám.

“Đã qua hai năm rồi, hay là.... Hay là anh ta đã buông xuôi rồi?” Lý Tiểu Nguyệt cảm giác mình thân là một luật sư nói giả thiết như vậy thực sự không nên, nhưng lúc này cho dù cô ấy có khéo léo thế nào, cũng không biết an ủi bạn tốt như thế nào.

Mang theo tâm trạng nặng nề như vậy, hơn nửa ngủ cả một đêm không đắp chăn lại mở cửa sổ, chiều hôm đó Giản Mạt phát sốt.... Nhưng bởi vì có tâm sự, cô cũng không chú ý đến mình bị choáng váng là bị làm sao.

Cứ như vậy, vừa trải qua một đêm khó ngủ trạng thái lại mê man, bệnh của Giản Mạt đến như núi đổ.

Ngày hôm sau, cô gắng sức gửi một tin nhắn cho Hường Văn nói chuyện bị bệnh hôm nay không đi làm, sau đó liền ngủ mê man...

Cố Bắc Thần gửi tin nhắn cho Giản Mạt nhưng sau đó mãi không thấy ai trả lời, dứt khoát gọi điện thoại đến.

Lần thứ nhất không ai nhận, sắc mặt anh rõ ràng có chút không tốt liền gọi lần thứ hai, vẫn không có người nào nhận.

Tình huống như vậy chưa từng xảy ra, trừ phi là điện thoại di động không ở trước mặt cô.... Cố Bắc Thần cũng không suy nghĩ nhiều, nhìn thời gian, liền quay về Lam Trạch viên chờ.

Khi đến Lam Trạch viên, Cố Bắc Thần thấy xe Hyundai của cô vẫn đang ở chỗ đỗ xe, mày kiếm chìa khóa lại không để nhận ra, lập tức gọi vào điện thoại của Giản Mạt, vẫn không có người nhắc máy.

“Có thể là điện thoại của cô Giản rơi ở chỗ nào đấy...” Tiêu Cảnh cảm giác được tâm tình khó chịu của cậu Bắc Thần lúc này, theo bản năng muốn thay Giản Mạt giải thích một chút.

Cố Bắc Thần không nói gì, chỉ mở cửa xe đi xuống trở về biệt thự... Lầu một không có ai, anh đi thẳng lên phòng ngủ ở lầu trên.

Mở cửa, hoàn cảnh bên trong khiến khí thế của anh ngưng trọng ánh mắt thâm thúy hạ xuống, tầm nhìn rơi vào trên giường lớn, thân hình đang cuộn mình lại.

Cố Bắc Thần tiến lên, trên gương mặt lạnh lùng nghiêm nghị giống như điêu khắc lên lộ ra dáng vẻ lo lắng mù mịt, giống như thời tiết ở bên ngoài.

“Ừm..”

Tiếng ‘ừm’ nhẹ nhàng tinh tế phá vỡ sự im lặng, Giản Mạt giống như cảm thấy bất an nhiều mảy may thật chặt, cũng không biết có phải do bị bóng đè mà khó chịu không.

Thời khắc đó ánh mắt Cố Bắc Thần ngưng tụ trên người cô, ngón tay thon dài hữu lực, bàn tay với những khớp xương rõ ràng nhẹ nhàng dừng lại trên trán Giản Mạt.... Cảm giác nóng hổi khiến mảy may kiếm của anh nhú chặt trong nháy mắt.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Nguy Hiểm: Cô Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18-1: Tránh thoát được mòng một rồi nói sau (1)

Khi Giản Mạt tỉnh lại đã là đêm khuya, không gian yên tĩnh, xung quanh màu trắng, còn có mùi nước khử trùng đặc trưng thuộc về bệnh viện, làm cho suy nghĩ của cô dần dần hồi phục lại biết được bản thân mình đang ở chỗ nào.

Chậm rãi nghiêng đầu, tầm mắt yếu ớt gượng gạo rơi vào hai chân thon dài đang vắt lên, trên người người đàn ông đang mở quần ra, khoe miệng lơ đãng hơi cong lên...

Bên ngoài mưa nhẹ rơi xuống, nhẹ nhàng đập vào cửa sổ, khiến cho cả căn phòng càng thêm yên tĩnh.

“Đã nhìn đủ chưa?” Cố Bắc Thần nghiêng đầu, ánh mắt thâm thúy nhìn vào trong mắt Giản Mạt.

Giản Mạt nở nụ cười: “Anh đẹp trai như vậy, chưa nhìn đủ đâu...” Bởi vì phát sốt nên cũng chưa ăn cơm, giọng nói của cô rõ ràng khàn khàn yếu ớt.

Ánh mắt Cố Bắc Thần trở nên tối tăm, lạnh lùng nói: “Giản Mạt, em là trẻ con sao? Bị bệnh còn không biết đến bác sĩ?”

Biểu cảm trên gương mặt Giản Mạt đầy khổ sở, yên lặng nhìn Cố Bắc Thần một lúc lâu, có chút tủi thân: “Em đang bị bệnh...”

“Bị bệnh thì có thể lý sự sao?” Có Bác Thần nhẹ nhàng nói, mặt vẫn còn lạnh lùng, nhưng khí thế cũng đã mềm mại vài phần.

Giản Mạt nở nụ cười, tuy rằng cười có chút khó coi, “Chỉ nghĩ rằng ngủ một lúc, nhưng ai biết lại ngủ thẳng đến khi anh trở về... Có lẽ là muốn để anh đau lòng đấy.” Cô cắn môi dưới, tiếp tục nói, “Nhưng hiển nhiên, không có đau lòng, chỉ có tức giận.”

Có Bác Thần căn bản không tin lời Giản Mạt nói, đã ở chung hơn một năm, anh vẫn không thể hiểu rõ được người phụ nữ này...

Giản Mạt thấy anh không nói lời nào, nhìn gương mặt tuấn tú vẫn một mực lạnh lùng, trong lòng cũng thấy khó chịu... Tuy rằng lần này đột nhiên bị bệnh, nhưng cô vẫn rõ ràng, đó là trong tiềm thức chống cự chuyện đến nhà họ Cố tạo thành.

“Bác sĩ nói bệnh của em, là do sức ép càng lớn thêm.. Cho nên khiến cho cơ thể mất sức đề kháng.” Có Bác Thần khẽ mở đôi môi mỏng nói vậy, vẻ mặt có chút lạnh lùng: “Giản Mạt, em có áp lực gì?”

Trong lòng Giản Mạt bỗng nhiên ‘lộp bộp’, không dám nhìn vào đôi mắt có thể xuyên thấu lòng người của Có Bác Thần, “Còn không phải là do không có cách nào tham gia vào dự án của Đế Hoàng sao?!”

Có Bác Thần không nói gì, chỉ lẳng lặng nhìn Giản Mạt, muốn xem trong lời nói này có bao nhiêu phần thật giả... Nhưng hiển nhiên, về mặt cô ngoại trừ tiêu tụy và suy yếu, vẫn không nhìn ra gì khác.

“A Thần, anh xem em đều bị áp lực lớn như vậy, lớn đến mức đổ bệnh...” Giản Mạt hờn dỗi ngược mắt, muốn nói dối điều này cho đến cùng, “Anh liền đồng ý đi mà.”

Có Bác Thần đứng lên, khoanh hai tay trực tiếp đi ra ngoài, cái gì cũng không nói, chỉ để lại cho Giản Mạt một bóng lưng cao lớn lạnh lùng.

Khóe miệng Giản Mạt giật giật một cái, âm thầm oán giận: “Cảm thù, không biết đồng cảm!”

Đột nhiên Có Bác Thần dừng bước chân, chậm rãi xoay người, ánh mắt sắc bén nhìn Giản Mạt: “Trong lòng đang mắng anh?”

“....” Khóe miệng Giản Mạt giật giật, “Em làm người tốt như vậy, cho tới bây giờ chưa bao giờ mắng người.”

Khóe miệng Có Bác Thần giật giật, lạnh lùng xoay người rời đi...

Trong nháy mắt trong phòng bệnh chỉ còn lại một mình Giản Mạt, trong lòng có chút chua xót.

Khi con người bị bệnh sẽ yếu đuối, cũng sẽ suy nghĩ miên man... Trước đây khi bị bệnh, bên người còn có cha mẹ.

Sau này lại ở trường học, cô và Sở Tử Tiêu ở bên nhau sau một mùa đông, cô muốn thi giấy chứng nhận, ở thư viện đến tận khuya... Bên ngoài tuyết rơi rất dày, cô cũng chỉ ham chơi một chút, ngày hôm sau đã bị cảm cúm.

Nhớ kỹ lúc đó anh ta tức giận không nhẹ, lại tự trách... Lúc ấy mặc dù đang bị bệnh, nhưng cô lại cảm thấy rất hạnh phúc.

Cửa phòng bệnh bị đẩy ra, cắt đứt dòng suy tư của Giản Mạt, cô nhìn sang... Chỉ thấy trong tay Có Bác Thần cầm một hộp đựng đồ ăn đi đến.

Bạn đang đọc truyện *Một Đêm Nguy Hiểm: Có Vợ Đắt Giá Của Chủ Tịch* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.